Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2584 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 30 august 1957

CITIȚI în pag. 2-a ȘTIINȚA ȘI TEHNICA

Despre grija pentru calificarea tinerilor muncitori la unele întreprinderi din raionul T. Vladimirescu

★ Cum doresc să fie tinerii și cum îi ajută organizațiile U. T. M. să devină ★ „N'am sarcină de la raion"

„Nu ne-am ocupat de această problemă — răspunse categoric unul din secretarii comitetului raional U.T.M. „Tudor Vladimirescu".

Afirmația nu este o glumă, ci confirmă întocmai realitatea.

Comitetul raional U.T.M. „Tudor Vladimirescu" din Capitală are în raza sa de activitate 144 de organizații ale unităților productive. Mii și mii de tineri ar putea fi mai bine ajutați să-și ridice calificarea. Dar nu în toate întreprinderile calificarea tinerilor decurge în bune condițiuni.

Organizarea calificării prin cursuri cu durata de cîteva luni constituie una din formele cele mai eficiente de instruire a muncitorilor. Acest adevăr nu este însă cunoscut pretutindeni, se vede. Astfel, în timp ce la uzinele textile „7 Noiembrie", în anul 1956, 240 tineri, aproape 30 la sută din efectivul tineretului fabricii, au urmat cursurile de pregătire pentru a deveni ajutori de maiștri și maiștri, iar 67 de tineri școli medii tehnice serale, în alte unități, ca de exemplu, la fabrica „Mătasea populară", s-a organizat doar un singur curs, la care au urmat mai puțin de 30 tineri — nici 10 la sută din tineretul întreprinderii respective.

O altă cale importantă pentru creșterea numărului cadrelor calificate o constituie *organizarea calificării la locul de muncă* și a generalizării experienței fruntașilor.

Pentru această acțiune se cere însă ca și muncitorii instructori să fie aleși cu competență și îndrumați cum să se poarte cu tineretul. Practici ca cele de la trustul 13 construcții metalice, de exemplu, unde maistrul Mustață Profir brutalizează și injură ucenicii, desigur că influențează negativ asupra calificării tinerilor.

Folosirea din plin a tehnicii noi și aplicarea unor noi metode de muncă necesită acumularea unor noi cunoștințe, nu numai practice, dar și teoretice. În acest sens, are o mare importanță *organizarea unor conferințe tehnice*. În unități ca „7 Noiembrie" au avut loc într-adevăr asemenea ședințe și conferințe, cu ocazia dezbaterii în legătură cu sistemul de salarizare îmbunătățit. La ele a participat majoritatea tineretului. În același timp, alte unități, ca „Mătasea populară", de exemplu, sub pretextul că tinerii sînt calificați, nu se ocupă de loc de organizarea unor conferințe pe diferite probleme privind folosirea mai bună a mașinilor, îmbunătățirea organizării locurilor de muncă, aprovizionarea tehnico-materială etc.

Se crede uneori că preocuparea pentru calificare nu poate fi imediat calculată în procente, ca o depășire de normă. Rămîne de văzut aceasta! Pentru că, iată, la „7 Noiembrie", unde a existat un interes serios pentru ridicarea pregătirii profesionale, rezultatele în muncă ale tinerilor calificați în întreprindere au crescut văzînd cu ochii. Astfel, tov. Elena Pavel și-a depășit planul în luna iulie cu 16 la sută, Ilinca Rahmilovici cu 20 la sută etc., lucrătoarele recent calificate dînd totodată o producție de bună calitate. Pe întreprindere, productivitatea muncii a crescut cu 4 la sută.

O altă problemă importantă legată de creșterea calificării cadrelor este *felul cum sînt promovați tinerii calificați în munci corespunzătoare pregătirii lor*. Ce stimulent în ridicarea calificării pot avea tinerii de la „Mătasea populară", cînd aici chiar ingineri ca Zenaida Feinberg sau Elena Doncea sînt încadrați ca ajutori de maiștri la secția imprimerie, ori ca desenatori tehnici?

Concluzii importante ar putea să tragă comitetul raional U.T.M. din *experiența conlucrării dintre conducerile de întreprinderi, organizațiile U.T.M. și sindicale pe tărîmul calificării*. La „7 Noiembrie", de exemplu, membrii comitetului organizației U.T.M., din discuțiile purtate cu tineretul au putut să se orienteze și să cunoască ce cursuri și ce forme de calificare interesează și sînt mai mult necesare.

Prin organizarea de adunări deschise de U.T.M. pe temele producției, prin cuprinderea mai largă a tineretului în formele de învățămînt politic, prin variate acțiuni cultural-sportive etc., organizația U.T.M. a sporit participarea conștientă a tineretului la îndeplinirea planului de producție al întreprinderii, precum și interesul acesteia în ridicarea continuă a pregătirii sale profesionale.

Desigur, noi nu pretindem că lipsa de preocupare pentru calificare, care se manifestă într-o serie de întreprinderi s-ar datora în exclusivitate comitetului raional. Dar, iată că la fabrica „Ilie Pintilie", unde nu există nici o preocupare pentru calificarea tinerilor, iar colaborarea dintre organizația U.T.M. și conducere lasă de dorit, situația ni s-a motivat în felul următor:

„În această direcție — ne-a spus tovarășul Ionel Șmilovici din comitetul organizației U.T.M. — n-am primit nici o instrucțiune de la raion!".

Mai multă inițiativă din partea comitetului raional U.T.M., legătură mai strînsă cu tinerii din unități, ar influența și asupra îmbunătățirii calificării tineretului. Foarte utilă ar fi, de pildă, organizarea de către comitetul raional a unui schimb de experiență în această direcție.

ELENA TRONARU

Noua flotație de la Baia de Arieș

NEGUȚATORII de otravă

Impotriva circulației cărților decadente

...Noaptea se lăsase neagră ca un complice. Cu pași de pisică se strecurau pe lîngă garduri și la un semn se opriră la colțul unei clădiri.

— Alei!

— Ssst! Dalta!

O clipă se opriră să asculte. Nici un pericol. Cîteva lovituri înfundate și verigile de fier săriră în lături scrîșnind.

Așa s-a comis în noaptea de 23 aprilie a.c. spargerea unui depozit cu materiale electrice din str. Mihai Vodă din Capitală. Cine au fost spărgătorii? Ei nu erau decît niște băiețandri de școală a căror vîrstă nu trecea de 15 ani, împinși la asemenea fapte, nu din pricina unor lipsuri materiale ci pur și simplu dintr-o obsedantă pornire spre un soi de aventuri aidoma celor care se petrec cu sutele în paginile binecunoscutelor romane „captivante".

Cornel Brănescu, Rizea Gheorghe, Căpitănescu Șerban și Asteleanu Alexandru elevi din București, autorii delictului, și-au hrănit mintea cu maculatura decadentă, întunecîndu-și-o astfel, la 15 ani, cînd de regulă un tînăr adună cu lăcomie în suflet tot ce ar putea să-l formeze ca om cu demnitate și forță morală.

...Întîi l-a căzut în mînă o cărțulie soioasă de pe coperta căreia l-a intrigat un desen lugubru. Citind-o, cărțulia îl învăluia treptat într-o atmosferă de infrigurare și mister. Stăpînit continuu de stihia unor „eroi extraordinari" ai romanelor decadente de aventuri, Cornel Brănescu s-a cufundat într-o atmosferă de corupție și degradare morală. O obsesie bolnăvicioasă îi sfîșia nervii și curînd o dorință aprinsă de a urma măcar pe departe faptele „idolilor" săi din cărți îl făcu să părăsească școala și familia și să alerge în căutarea aventurilor. Prima ocazie se ivi chiar după primii pași ai „expediției". Un copil și o bicicletă. Copilul trebuia să rămînă fără bicicletă și să încerce zadarnic să-l prindă pe „erou". Apoi hoinări prin țară dormind prin gări și trăind din micile lui „aventuri". Revenind în București i-a întîlnit pe foștii săi colegi Rizea, Căpitănescu și Așteleanu (și ei robi ai unor astfel de cărți) și au organizat împreună spargerea depozitului furînd obiecte în valoare de peste 4.000 lei.

Cornel Brănescu și cei din banda lui, minori care au săvîrșit delictul de furt, nu sînt singurii tineri căzuți în cloaca morală pe care o împrăștie din paginile lor romanele degradante. În urma unei asemenea lecturi Constantinescu Dumitru, fost student în anul I la I.S.E.P. București, se află acum în curs de judecată la Tribunalul raional Lenin pentru furtul a peste 10 biciclete iar tinerii Sandu Miron și Pîrvu Marin muncitori cinstiți pînă aci, au devenit abili hoți de buzunare. La tînăra Surico G. acasă, pe strada Florilor nr. 14 stau aruncate pe masă, pe scaune, în șifonier zeci de cărțulii din colecția „Femei celebre" și „Masca Roșie". Cu orizontul întunecat de lectura otrăvitoare a acestei maculaturi și-a părăsit ocupația ei de la fabrică apucînd calea unei vieți depravate. Prietena ei Rodica H. de numai 16 ani, a alunecat și ea în aceeași stare de decădere morală. De curînd am primit la redacție de la tînărul Emanoil Calomus din strada N. Iorga nr. 15, București, o scrisoare din care publicăm aceste rînduri:

„Totdeauna am avut o adîncă repulsie față de colecțiile îmbibate cu otravă a romanelor burgheze de aventuri. Acum această repulsie s-a transformat în revoltă. Nu v-aș scrie despre aceasta dacă n-aș fi unul dintre cei ale căror soții au fost „cultivate" cu ajutorul acestor cărți veninoase. Soția mea are 19 ani și stă toată ziua acasă. Procurînd cine știe de unde tot felul de asemenea cărți, ea și-a format un vocabular specific, trivial și jignitor, cu care mă întîmpină adesea cînd vin de la lucru. Nenorocirea e și mai mare fiindcă soția mea și-a schimbat nu numai modul de exprimare, ci și sufletul. Copilul meu de un an e cu totul părăsit, eu trebuind să-l îngrijesc, să-l spăl și să spăl chiar și rufele în timp ce ea stă tolănită erijîndu-se în rolul cine știe cărei „eroine" din colecția „Femeilor celebre".

Firește asemenea cazuri sînt izolate, pentru că tineretul de azi al patriei noastre are cu totul alte aspirații, alt orizont de viață. Tineretul patriei noastre, crescut în spiritul moralei comuniste, și-a însușit această morală socotind-o singura în stare să-i servească drept suport de pe care să se poată înălța spre cele mai luminoase culmi ale demnității umane. Statul nostru pune la îndemîna tineretului toate mijloacele necesare formării acestei educații. Marile valori ale literaturii clasice autohtone și universale, în trecut ascunse de burghezie, sînt redate astăzi tineretului alături de creații contemporane ale scriitorilor luptători pentru răspîndirea ideilor de progres social. Maculatura abjectă de care se servea la noi burghezia pentru îndobitocirea maselor și îndepărtarea lor de la realitatea socială e privită cu ostilitate de majoritatea zdrobitoare a tineretului patriei noastre.

Cu toate acestea se petrec pe alocuri fapte ca cele arătate mai sus. Din arborele încărcat cu fructul veninos al literaturii stupefiante mai cad încă ici colo poame putrede. Scoase din pivnițe și poduri, din rafturi mucegăite, ies la iveală și ajung în mîinile unor tineri fără putere de discernămînt cărți cu iz res-

V. BARAN
M. CARANFIL

CONTINUARE în PAG. III

RACHETA intercontinentală

O nouă afirmare a superiorității tehnicii sovietice

de prof. ing. Ioan Pascaru

Un comunicat al agenției TASS din 26 august a.c. a făcut cunoscut lumii întregi că, în conformitate cu planul lucrărilor de cercetări științifice, în U.R.S.S. a fost efectuată cu succes lansarea unei rachete balistice intercontinentale cu mai multe etaje.

Acest eveniment are o deosebită importanță istorică, confirmînd încăodată prin fapte superioritatea științei și tehnicii sovietice.

În adevăr, după ce racheta fusese părăsită de toate armatele din lume și timp de 80 de ani a lipsit complect din dotarea lor, în august 1941, în timpul celui de-al doilea război mondial, în unul din momentele cele mai hotărîtoare ale războiului, în bătălia de la Smolensk, armata sovietică a făcut să reapară racheta sub o formă nouă, vestita „Katiușa".

Acum, racheta balistică intercontinentală realizată pentru prima oară în U.R.S.S. deschide o nouă eră atît în strategia militară cît și, în general, în domeniul comunicațiilor la foarte mari distanțe.

Lui C. E. Țiolkovschi, om de știință rus cu renume mondial, i se datorează ideea și primul proiect al unei rachete cu mai multe etaje care să poată străbate cu mari viteze spații uriașe, interplanetare. Această idee a fost reluată apoi și de alți cercetători din alte țări, făcîndu-se diverse proiecte.

În timpul celui de-al doilea război mondial, germanii au proiectat o rachetă balistică intercontinentală pe care au denumit-o „racheta americană", destinată bombardării continentului american. Această rachetă trebuia să aibă două etaje și era o combinație a unei variante a cunoscutei rachete V2, variantă numită A9, și a rachetei A10. Racheta A10 ar fi servit ca etaj de bază, rachetă mamă, și trebuia să aibă o greutate de 85 tone. Racheta A9 reprezenta de fapt racheta V2 echipată cu aripi pentru viteză mare.

După funcționarea primului etaj, racheta A10 trebuia să se desprindă și să aterizeze, folosind o parașută, undeva în Franța sau Spania. În acest timp, racheta A9 și-ar fi continuat zborul și ar fi trebuit să ajungă, după aproximativ 20 minute de la lansare, pe continentul american. Lansată fără etaj de bază, racheta A9 ar fi parcurs 480 km. în loc de 320 km. cît era bătaia practică a rachetei V2. Acest proiect n-a fost realizat.

După terminarea ultimului război, cercetările pentru realizarea de rachete cu bătaie foarte mare au continuat în diferite țări și în special în U.R.S.S. și S.U.A. Între problemele noi care trebuiau rezolvate în primul rînd se menționează: *studiul atmosferei în straturile foarte înalte, studiul efectelor de ionizare, propagarea undelor radio la înălțimi foarte mari, studiul efectului prafului meteoric, influența undelor de șoc, balistica supersonică, studierea și perfecționarea motoarelor cu combustibil lichid, problema dirijării rachetei la țintă.* Dintre toate, cea mai dificilă era ultima din problemele menționate.

Rachetele cu foarte mare rază de acțiune se construiesc actualmente pe principiul rachetei cu mai multe etaje. Scopul construirii acestor rachete poate fi diferit. Astfel, savanții au plecat inițial de la ideea realizării unui mijloc de navigație care să facă posibilă călătoria interplanetară, ajungerea pe alte astre și în primul rînd pe Lună, astrul cel mai apropiat de pămînt.

Realizarea rachetei balistice intercontinentale constituie preludiul și în același timp chezășia succesului primului drum în Lună, în viitorul foarte apropiat.

În al doilea rînd, racheta balistică intercontinentală este destinată scopurilor militare pentru transport la foarte mare distanță, într-un timp extrem de scurt, de pe un continent pe altul, a unei încărcături explosive obișnuite, a

CONTINUARE în PAG. II

IN TABĂRA de la TIMIȘ

Impreună — tineri de pe patru continente

TIMIȘUL DE SUS (de la trimisul nostru). —

Lumina se stinse la club tîrziu, după miezul nopții. Dansul alungase somnul iar argentinienii improvizaseră un concert de muzică sud-americană. Ba, la un moment dat, concertul se transformase în lecție, elevii fiind cunoscutul tr.o bucureștean Grigoriu.

Mărturisim că am fost uimiți observînd că dimineață devreme somnul nu i-a reținut în camera pe oaspeți. Unii au preferat să facă plajă sub mîngîierile soarelui de munte, iar alții să joace volei. La ora 9 dimineața, cei mai mulți din participanții la tabăra internațională a tineretului au luat pieptiș cărările de munte îndreptîndu-se spre cascada Tamina. Excursia ne-a dovedit că nu olandezul e zburător, ci... mongolul Ardnabazan Zorik. Tînărul mongol părea o căprioară ce sare zveltă de pe o creastă de munte pe alta.

Chilianului Vladimir Hermosilla, student în anul IV la Facultatea de medicină veterinară din Santiago, excursia i-a făcut cunoștință cu zmeura. Un tînăr romîn Tudor Opriș, botanist amator, stringea plante cățărîndu-se pe poteci dificile. Am aflat că întocmea un ierbar pentru argentinianul Gaston Robles, agricultor de profesie și botanist în timpul liber. Tudor Opriș mi-a dezvăluit plin de bucurie că a descoperit două plante rare ce vor îmbogăți ierbarul lui Gaston.

O priveliște minunată solicita cîțiva zeci de metri pe un drum abrupt, presărat cu pietre. Excursioniștii s-au încumetat să-l facă și n-au avut ce regreta. Cîteva aparate de fotografiat au înregistrat pe peliculă peisajul impresionant prin frumusețe.

Drumul spre casă este mai ușor. Se schimbă impresii. Părerea unanimă este elogioasă la adresa frumuseților naturale ale Romîniei. Argentinianul Jose Kohen, muncitor textilist, fotografiază mereu. Fotografiile vor fi amintiri plăcute.

Privesc șuvoiul tineresc care coboară pe cărare. O singură zi au petrecut-o împreună și iată-i de acum prieteni. Sînt veniți de pe patru continente și tinerețea i-a

E. OBERST

(Continuare în pag. 3-a)

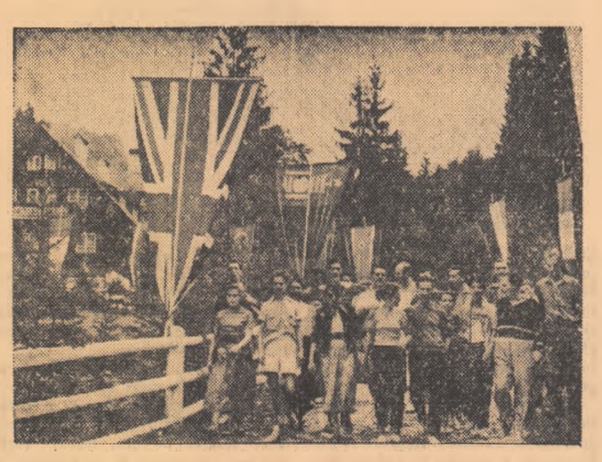

După o zi — prieteni buni

Succesele siderurgiștilor de la uzinele „Victoria" din Calan

Furnaliștii și turnătorii de la uzinele „Victoria" din Calan au îndeplinit planul de producție pe luna august cu 4 zile înainte de termen. În ziua de 28 august furnaliștii au dat primele tone de fontă în contul lunii septembrie, iar turnătorii au realizat peste 4 la sută din planul lunii viitoare. La furnale în fruntea întrecerii se situează echipele de furnaliști conduse de maiștrii Iosif Birza, Iosif Ștefănescu, de la furnalul nr. 1, și brigada maistrului Ioan Moraru de la furnalul tineretului. În secția turnătorie s-au evidențiat echipele conduse de Vasile Tîrziu și Adolf Stempel, care au obținut depășiri de plan între 25 și 70 la sută.

Peste 200.000 kg. boabe predate statului de tinerii din regiunea Constanța

La începutul campaniei de treierișș, comitetul regional U.T.M. Constanța s-a angajat să mobilizeze tineretul pentru ca acesta să predea statului cel puțin 200.000 kg. boabe provenite din spicele strînse de pe cîmp în urma secerătorilor. Mobilizați de organizația U.T.M. și avînd sprijinul cadrelor didactice, tinerii, pionerii și școlarii din regiune au depășit angajamentul cu 4.000 kg. boabe.

În raionul Medgidia la această acțiune au fost antrenați 4720 tineri și 650 elevi ai școlilor elementare care pînă la 25 august au strîns și predat unităților cooperației de consum și bazelor de recepție 36.030 kg. boabe.

In întîmpinarea Zilei Aviației

VULTURII

Cu primele luciri de raze siluetele elegante ale avioanelor prind să sclipească în soare. Deodată, liniștea, care părea că cuprinsese în mrejile ei aerodromul, fu alungată de zbîrniitul continuu, uniform al motoarelor. Întinderile și înălțimile fură răscolite pînă departe. Aripile argintii își încep activitatea.

Mezinul escadrilei

Intrarăm în punctul de dirijare al zborului. Peste cîteva minute auzirăm: „Bord 51! Bord 51! Aprob decolarea", și dintr-un capăt al pistei văzurăm un L.I. 2 cum începu să ruleze. Încet își desprinse trupul metalic masiv de aerodrom și porni în zbor lin spre înălțimi. Un timp, avionul stărui la orizont apoi dispăru cu totul... De la start alte avioane își luară zborul. Și de fiecare dată din punctul de dirijare a zborului se auzea vocea egală, fără modulații: „Bord X, Bord X, aprob decolarea", „Bord X, Bord X, cap compas vest! Cap compas vest!"

Zborurile continuau cu regularitate de ceasornic. Pretutindeni domnea o disciplină perfectă. Avioanele decolau sau aterizau în ordine, executînd întocmai indicațiile comandantului zborului.

— Acum zboară tovarășul Chivu Gheorghe — ne atrase cineva atenția arătîndu-ne un L.I. 2 care lua înălțime și într-o curbă largă își desfășura argintul aripilor în lumina orbitoare a soarelui. Mașina asculta supusă de voința omului, care o conducea cu pricepere.

— Poate că vă interesează și cine îl pilotează? — ne întrebă comandantul.

Se înțelege.

— Este locotenentul major Călinescu, cel mai tînăr aviator, mezinul nostru.

Ultimele cuvinte ale interlocutorului nostru ne-au făcut curioși. Zbura cel mai tînăr pilot.

Oare va ști el să execute zborul? Temerile ni se risipiră cînd pe albastrul de ametist al cerului, omul și mașina erau tot una. Atunci ne-am dat seama că „mezinul" escadrilei era un pilot adevărat, un bun cunoscător al tainelor zborului.

Tîrziu, cînd avionul a atins solul într-o aterizare perfectă, l-am văzut și pe pilot. După ce a raportat de executarea zborului ne-am apropiat de el. I-am strîns mîna și i-am spus că am dori să stăm de vorbă. Și acum, comitem o indiscreție de care credem că „mezinul" nu se va supăra. Locotenentul-major Călinescu este mult mai timid pe pămînt decît în aer.

Am aflat că are 22 de ani și că este pilot din 1951 adică de la vîrsta de 17 ani.

Încă de mic copil a îndrăgit aviația și dorința sa cea mai fierbinte a fost aceea de a deveni aviator. Și cu siguranță că visul de copil ar fi rămas vis, dacă puterea populară nu ar fi fost înscăunată sub cerul patriei noastre pe care astăzi Călinescu îl străbate în lung și lat.

Peste 750 de ore de zbor, misiuni în asigurarea pazei frontierei maritime a țării noastre, acesta ar fi pe scurt și oarecum statistic bilanțul activității sale de pilot pînă în prezent. Un bilanț laconic, care la prima vedere nu spune multe dar recomandă cu căldură pe „mezinul" escadrilei ca un tînăr cu reale perspective.

Șoim bătrîn

Pe apa nemișcată a cerului, în îndepărtatul orizont se ivi un punct argintiu și, în același timp, eterul fu străbătut de o chemare limpede prin casca radistului de la punctul de dirijare a zborului.

— Vulturul, Vulturul! 5—2 trecut radiofarul! Înălțime 600, fără vizibilitate. Aprobați execu-

L. ZAICESCU
ST. SIRBU

Foto: S. ȘTEFANESCU

CONTINUARE în PAG. III

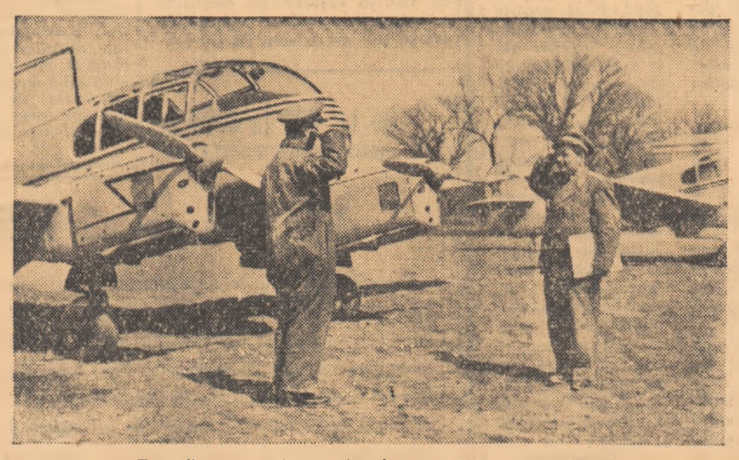

„Tovarășe comandant, avionul e pregătit pentru zbor!"

5 oameni, 5 tractoare — 500 hectare

UTEMIȘTII din brigada lui MANEA VANCEA

Brigada lui Manea Vancea de la gospodăria de stat Stupina numără cinci tractoriști și un rutierist; el, Manea Vancea, tractoriștii Mihai Balcan, Ion Tudoran, Florian Goia și Nicolae Bărbuță și rutieristul Dumitru Constantin. Proaspăt înființată, (din primăvară, de la organizarea brigăzilor experimentale pentru mecanizarea complectă a lucrărilor la grîu, porumb și plante furajere anuale) brigada și-a adus din plin aportul la îndeplinirea sarcinilor de plan ale gospodăriei și la dezvoltarea deprinderilor gospodărești în rîndul celorlalți tractoriști din gospodărie. Vestea i s-a dus nu peste nouă țări și nouă mări cum spune povestea, dar despre ea vorbesc cu respect mulți muncitori și conducători ai gospodăriilor de stat din regiunea Constanța. Prin ce s-au făcut vestiți cei cinci utemiști conduși de comunistul Vancea? Mai întîi prin organizarea exemplară și prin spiritul gospodăresc de care dau dovadă în orice îndeletnicire.

Tabăra brigăzii experimentale este așezată pe marginea unui drum de cîmp, între două tarlale întinse de porumb din lotul brigăzii. Dacă pași le poartă prin aceste locuri, este imposibil să nu zăbovești aci puțină vreme. Ordinea, stăpînă în tot locul, te impresionează profund. Vagonul dormitor, complect renovat de cei șase mecanizatori strălucește de curățenie. Cearceafurile sînt de un alb imaculat, mobila proaspăt vopsită, hainele din dulapul fixat în perete curate și frumos aranjate. Afară, în careul din preajma vagonului, mașinile sînt stocate după prescripțiile celui mai riguros normativ.

De cînd și-au pus la punct „gospodăria" și pînă acum, au primit vizita tuturor mecanizatorilor gospodăriei. Întorși la locurile de muncă, aceștia au început la rîndul lor să urmeze exemplele brigăzii model. Unii, așa cum au văzut cu ocazia vizitei, au amenajat depozitele de carburanți de la brigăzi așa cum sînt acele prezentate în schițele din cartea șefului de brigadă, din notițele tehnice și din alte publicații de specialitate. Alții și-au renovat vagoanele dormitor și aproape toți, cu mici excepții, și-au îngrijit și stocat mașinile în cele mai bune condiții.

Prin toate acestea brigada experimentală a dovedit că este o brigadă model. Meritele nu se opresc însă aici. Prașila a doua a porumbului, de pildă, a fost executată exclusiv mecanic cu grapele cu colți și cultivatoarele suspendate, economisindu-se în felul acesta multe mii de lei.

În al doilea rînd, executarea lucrărilor de recoltat și treieriș în cel mai scurt timp — 160 hectare recoltate cu combina în 7 zile, restul de 90 hectare cu secerători legători în 5 zile și treieratul în trei zile — au evitat în foarte mare măsură pierderile de recoltă.

Alte fapte. După ce au terminat fiecare lucrare de la lotul experimental, cei cinci mecanizatori au dat ajutor gospodăriei să termine la timp și lucrările de pe alte tarlale. Calculînd hantrii realizați pînă acum s-a constatat că fiecare mașină din brigadă a realizat aproape două planuri. În tot acest timp atelierul mobil nu s-a abătut niciodată pentru reparații la brigada experimentală ci numai pentru sudarea unor piese mai slabe supuse unei uzuri timpurii. Și acum, la încheierea unui an de activitate bogată și la începerea unui nou an agricol, toate mașinile brigăzii experimentale care au fost stocate în remize după terminarea fiecărei lucrări nu au nevoie de nici o reparație. Mici revizii sînt suficiente pentru ca mașinile să poată intra într-o nouă campanie. Unele au început deja lucrul.

N. SIMIONESCU

RACHETA intercontinentală

(Urmare din pag. 1-a)

armei atomice sau a armei termonucleare

În al treilea rînd, perfecționarea rachetei intercontinentale va putea conduce la realizarea de mijloace ultrarapide de transport la foarte mare distanță a unor încărcături utile vieții. Ca fuzee poștală mîine, mijloc de călătorie pe glob mai tîrziu, racheta intercontinentală apare ca un stadiu istoric deosebit pe drumul atîtor realizări omenești.

Dar cercetările nu se vor opri aici, ci vor continua.

Calculele balistice arată, într-o primă aproximație, că pentru realizarea unei bătăi de 8.000 kilometri, o rachetă cu trei etaje ar trebui să aibă la capătul perioadei active (sfîrșitul arderii combustibilului) o viteză de 6.700 m./s. (adică de aproximativ 15 ori viteza sunetului). Aceasta înseamnă că în aproximativ o oră și jumătate se poate face înconjurul globului pe la ecuator. Funcționarea motoarelor ar trebui să dureze cam 12 minute, față de 65 secunde cît era durata perioadei active la racheta germană V2. Lansarea rachetei se face vertical pentru ca racheta să iasă cît mai repede din straturile dense ale atmosferei. La terminarea arderii, înclinarea traiectorici ar trebui să fie de 25-30 de grade, racheta continuîndu-și drumul prin inerție pînă la o altitudine maximă de 1200-1300 kilometri, după care drumul este continuat pe ramura descendentă a unei traiectorii eliptice. Durata de traiect ar fi de aproximativ 30 minute.

Una din cele mai dificile probleme ce a trebuit să fie rezolvată este cea referitoare la problema zborului în straturile dense ale atmosferei. Avînd o viteză enormă, prin frecarea cu aerul se degajă o cantitate foarte mare de căldură capabilă să topească metalele cele mai greu fuzibile. De aceea, în construcția rachetelor trebuie folosite metode adecvate de protecție contra căldurii degajate prin frecare.

Astfel, o metodă ar fi micșorarea vitezei rachetei în momentul în care reintră în straturile dense ale atmosferei. Micșorarea vitezei cu 50 la sută de exemplu, duce la o micșorare cu 75 la sută a degajării de căldură. Pentru micșorarea vitezei s-ar putea aranja lucrurile așa fel încît în momentul în care racheta reintră în straturile dense ale atmosferei corpul ei să se împartă în cîteva bucăți, una din acestea păstrînd încărcătura utilă (bomba cu hidrogen). O astfel de metodă conduce la micșorarea preciziei lovirii obiectivului.

Alte metode pentru micșorarea vitezei ar fi folosirea frînelor de aer ca la avioane sau a parașutelor de frînare.

În afară de reducerea vitezei, pentru a scăpa de sub influența căldurii degajate prin frecare, se poate acoperi proiectilul cu straturi protectoare contra căldurii sau se poate impune ca proiectilul rachetă să explodeze înainte de a reintra în straturile dense ale atmosferei, în cazul cînd se transportă bomba cu hidrogen.

Realizarea pentru prima oară în U.R.S.S. a rachetei balistice intercontinentale are o uriașă importanță tehnică, politică și militară, ea deschizînd o eră nouă în istoria tehnicii reactive și constituind în același timp mărețul preludiu al cuceririi spațiilor interplanetare.

Această realizare este cu atît mai prețioasă cu cît ea apare după ce racheta balistică intercontinentală „Atlas", lansată de S.U.A. în luna iunie la Cape Canaveral (Florida), a explodat și s-a prăbușit în Oceanul Atlantic după ce se ridicase la o înălțime de numai cîțiva kilometri.

Construcții noi – tehnică modernă

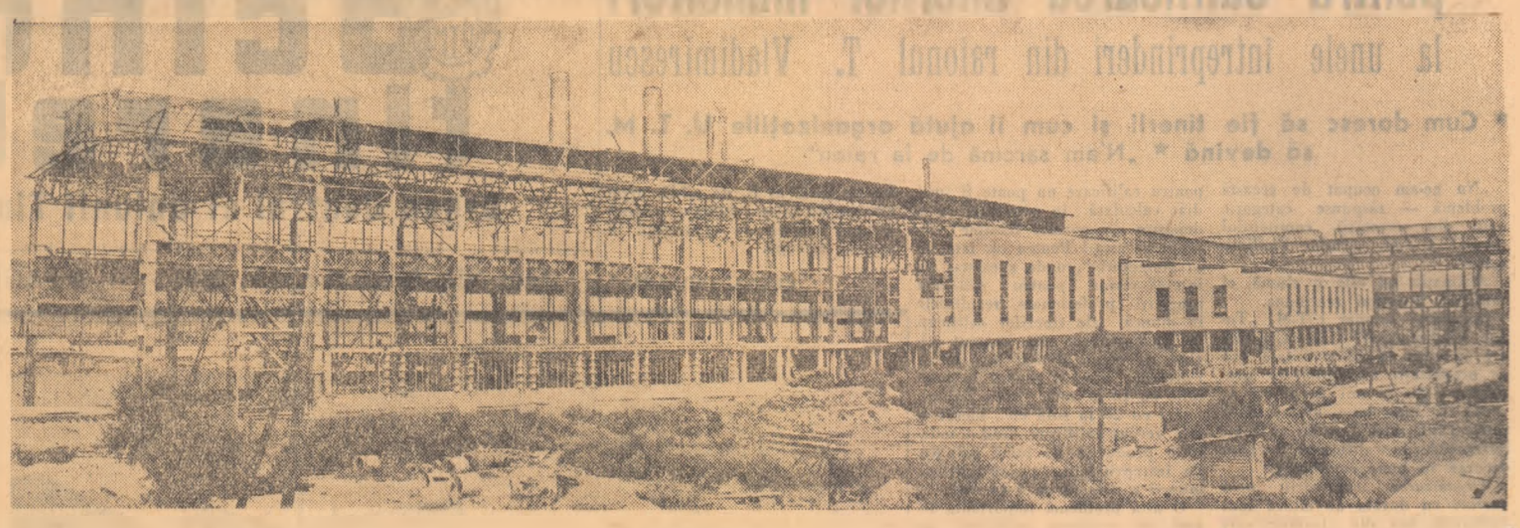

Lucrările laminorului Bluming de la Hunedoara continuă. În prezent se lucrează la montarea diverselor agregate. În fotografie: un aspect de pe șantierul unde se construiește laminorul.

Foto Agerpres.

Din realizările BIOLOGIEI ROMÎNEȘTI

Ați vizitat desigur standurile librăriei Academiei din Capitală și ați observat mulțimea cititorilor ce se interesează de noile fascicole ale „Faunei" sau „Florei R.P.R.". Opere de o uriașă importanță științifică, teoretică și practică, „Fauna R.P.R." și „Flora R.P.R." — sînt roadele strădaniilor deosebite depuse de un larg cerc de cercetători științifici din țara noastră. Un mare grup de cercetători se preocupă de problemele faunei și florei țării noastre.

Continuînd seria de articole închinate realizărilor oamenilor de știință din țara noastră în diverse domenii de activitate, publicăm astăzi cîteva considerații asupra cercetărilor biologice (zoologice și botanice) efectuate în ultimii ani de cercetătorii noștri, considerații împărtășite unui redactor al ziarului nostru de către prof. dr. MIHAI IONESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul Muzeului de Istorie naturală „Gr. Antipa".

De vorbă cu prof. dr. Mihai Ionescu
membru corespondent al Academiei R.P.R.

— Încă cu mulți ani în urmă, România a dat o seamă de mari biologi care prin concepțiile lor, prin realizările lor s-au situat în rîndul marilor somități mondiale. Așa au fost *Gr. Cobălcescu, Em. Racoviță, I. Cantacuzino, I. Athanasiu, I. Scriban, I. Borcea, D. Brandza, D. Grecescu, E. C. Teodorescu* și încă alții.

Pionieri ai științelor biologice în țara noastră, ei sînt pentru noi exemple de încordare uriașă pusă în slujba descoperirii adevărului, a îmbogățirii prin contribuție romînească a patrimoniului științei universale. Ei au pus temeliile mărețului edificiu al cercetării biologice romînești. Munca acestora a decurs adesea în condiții foarte grele și inițiativele lor au rămas de multe ori fără a fi înțelese. Sprijinul pe care îl acordă acum statul nostru popular cercetărilor științifice, s-a făcut resimțit și în studiile asupra naturii. Aceste cercetări se efectuează în țara noastră de mai mulți ani într-un ritm foarte viu și cu realizări dintre cele mai importante.

Căutînd a creiona cîteva din realizările științei biologice romînești voi căuta să arăt în primul rînd realizările din domeniul zoologiei, trecînd după aceea la realizările din domeniul botanicei.

În ultimii 5—6 ani studiile de zoologie au făcut progrese uriașe în țara noastră. Trebuie menționat în primul rînd evenimentul de importanță mondială a apariției primelor fascicole din marea lucrare „Fauna R.P.R.".

„FAUNA R.P.R." se editează de către Academia R.P.R. — prima lucrare de acest gen — cu scopul de a face cunoscută fauna țării prin studiul sistematic și zoogeografic al tuturor grupelor de animale care trăiesc la noi, de la protozare și pînă la mamifere. Se vor cuprinde aci atît animalele cu importanță economică pozitivă sau negativă, ca și cele cu importanță științifică. Bazîndu-se pe ceea ce se cunoaște în prezent, lucrarea „Fauna R.P.R." va fi în același timp și ghidul cel mai prețios pentru studiile viitoare asupra faunei țării noastre. Din această lucrare, la care colaborează un colectiv de peste 30 de zoologi din București, Cluj și Iași, ca și din alte centre ale țării, au apărut pînă acum 19 fascicole tratînd despre nevertebrate și totalizînd 3.400 pagini. Întreaga lucrare va cuprinde 16—20 de volume.

Lucrarea menționată, în afara unei mari importanțe teoretice, științifice are o mare importanță economică. Studiile biologice ajută organele statului nostru în folosirea cît mai rațională a faunei noastre. După constatările noastre lucrarea se bucură de un mare succes în cercurile științifice din străinătate.

În ultimul an am participat la

Canada la cel de-al X-lea Congres internațional de Entomologie. Mulți oameni de știință din S.U.A., Cuba, Portugalia, Canada și alte țări au cerut să le trimitem exemplare din „Fauna R.P.R." care a fost mult apreciată în cadrul Congresului.

Pe lîngă lucrările de sistematică și zoogeografie, zoologii și anatomiștii romîni urmăresc și probleme de anatomie și embriologie, ca și cele de ecologie și biologie generală a animalelor. Astfel, în colaborare cu U.R.S.S., Bulgaria și Turcia se fac studii privitoare la hidrobiologia Mării Negre.

Se urmărese studii asupra insectelor dăunătoare plantelor cultivate, în laboratoarele universităților, ale Institutelor agronomice, la Institutul de cercetări agronomice, la Institutul de cercetări silvice. La Facultatea de Științe Naturale din București se lucrează de cîțiva ani, de către un colectiv de anatomie, histologie și embriologie, fiziologie la o mare monografie a crapului, care cuprinde un studiu amplu și complect al acestui pește cu mare importanță economică. Sub îndrumarea Academiei R.P.R. se efectuează astăzi studii anatomo-fiziologice la animale, cum sînt: studiile sistemului neuro-vegetativ la păsări, cai, ovine.

În cadrul cercetărilor fiziologice, cercetătorii noștri au obținut realizări importante în fiziologia animală. Vă enumerăm numai cîteva din acestea:

La București, printre altele, cercetări asupra compartimentului păsărilor prin studiul acțiunii nervoase superioare.

La Cluj — cercetări în legătură cu fiziologia stavridului din Marea Neagră. Cercetătorii clujeni au studiat și mai studiază la stațiunea experimentală de la Agigea comportarea diferitelor animale la diferite variațiuni de salinitate, cercetări de mare importanță economică.

La Iași, se fac cercetări în legătură cu epilepsia experimentală.

În ceea ce privește studiul florei țării noastre, cercetătorii au obținut mari succese. Au apărut 5 volume ale Florei R.P.R., o lucrare de mare proporție mult superioară lucrărilor asupra florei apărute în trecut. Sînt în lucru volumele următoare.

Acad. prof. Traian Săvulescu a publicat două mari monografii — monografia uredinalelor și a ustilaginalelor, rodul cercetărilor unui mare număr de ani, lucrări care sînt mult apreciate în străinătate.

În afara problemelor de sistematică, se fac cercetări în domeniul fiziologiei plantelor în problema privind rezistența plantelor la ger, la secetă, metabolismul plantelor în decursul stadiului de lumină, influența stimulatorilor asupra înrădăcinării și o serie de alte direcții de cercetări.

Cele enumerate pînă acum nu epuizează varietatea de probleme pe care le studiază cercetătorii noștri. Folosirea izotopilor radioactivi va lărgi cu mult posibilitățile noastre de studiu. Perspectivele sînt minunate. Așteptăm ca pe viitor să vă putem comunica noi rezultate ale cercetătorilor noștri în domeniul biologiei animale.

PUNCTE CARDINALE

LA SOFIA se lucrează în prezent la construirea unui aparat numit cronoscop care va permite măsurarea vitezei cu care sistemul nervos reacționează la excitanții auditivi, vizuali și tactili.

★ **În apropiere de orașul Iuimin (R. P. Chineză) a intrat în funcțiune o mare instalație pentru distilarea țițeiului, o baterie de noi rezervoare și un laborator de chimie excelent utilat.**

★ **Firma vest-germană „Siemens-Schuckert" a construit cea mai mare priză din lume, priză ce este folosită în aparatajul electroenergetic care se instalează la cariere.**

★ **După cum ne informează revista „Tehnika Molodioji" într-o regiune vulcanică din Noua Zeelandă, unde se degajă din pămînt vapori la o temperatură de 250 grade și o presiune de 28 atmosfere, s-au organizat importante prospecțiuni geologice în vederea construirii unei microcentrale cu o putere de 50 k.w.**

★ **O firmă din California a construit o vilă amfibie cu o capacitate de patru persoane. Pentru deplasarea pe uscat — ca autoremorcă — ea este prevăzută cu două roți, iar atunci cînd este folosită pe apă, roțile sînt adăpostite în corpul șalupei. Cu ajutorul unui motor suspendat această vilă, executată din oțel și aluminiu, alunecă lin pe apă.**

★ **Guvernul R. D. Germane a alocat suma de 27 milioane mărci pentru extinderea uzinei de motoare Diesel din Rostock, care va deveni astfel cea mai mare întreprindere din acest domeniu din R. D. Germană. La începutul anului viitor se va trece la fabricarea primelor motoare Diesel, de cîte 4.000 și 5.400 C.P.**

Un avion de... 510 kg.

Sîntem obișnuiți ca atunci cînd auzim de o mașină, fie automobil sau avion să ne închipuim că fiecare din ele trebuie să cîntărească peste 1.000—2.000 kg. De curînd însă constructorii fabricii cehoslovace Moravan din Otrokovice au realizat un nou tip de avion care cîntărește numai 510 kg. El este înzestrat cu un motor Walter Minor 6—III avînd o putere de 160 CP. Noul tip de avion denumit Z 226 T realizează viteze maxime de 240 km. pe oră și este adaptat pentru sborul acrobatic.

Acest avion cehoslovac întrece prin calitățile sale tipul de avion englez de construcție asemănătoare Chipmunk.

Un succes al chirurgiei bulgare

Ana Paunova din Sofia, în vîrstă de 20 de ani, aștepta primul copil. În luna a 5-a s-a stabilit însă că tînăra femeie suferă de o boală de inimă. Trebuia ori să se provoace întreruperea sarcinei, ori să se facă o operație la inimă. Medicii au hotărît ca Ana Paunova să fie supusă unei operații.

În urma operației pacienta s-a îndreptat repede, accesele de sufocare s-au rărit, dar nu au dispărut complect din cauza sarcinii.

Cînd a simțit primele dureri, femeia a fost transportată la secția de chirurgie cardiacă unde a fost consultată și supravegheată în permanență. Nașterea a decurs normal și starea mamei a fost foarte bună. Copilul a cîntărit la naștere 2,800 kilograme.

După cum ne informează ziarul „Otecestven Front", „acesta este primul caz în chirurgia bulgară cînd o femeie, suferind de o gravă afecțiune cardiacă, reușește să ducă o sarcină la capăt".

Din istoria tehnicii

De la recordul lui Stephenson la locomotivele atomice...

Istoria trenului a cunoscut o desfășurare mai puțin spectaculoasă decît a vedetei nr. 1, a mijloacelor de transport, avionul.

Totuși, rețelele de cale ferată sînt acelea care au schimbat radical fața pămîntului, au apropiat orașele și țările. Distanța nu mai era reprezentată de intervalul geografic de pe hartă, ci de numărul de kilometri pînă la cea mai apropiată stație de cale ferată.

ÎNCEPUTURI

Ca și multe alte realizări ale tehnicii actuale, trenul a fost întîmpinat cu răceală. Mulți se întrebau de unde se vor lua secile și sutele de kilometri de șine; cine le va putea monta cu atîta precizie, cum vor suporta pasagerii viteza „amețitoare" de 20 km. pe oră ?; vitele rătăcite pe șine nu vor face să deraieze trenul ?

Dar curînd, tînăra industrie metalurgică a fost capabilă să lamineze șinele necesare, vitezele au depășit foarte repede cei 20 de km. pe oră (însuși Stephenson a stabilit un record de 48 km. pe oră), iar trenurile nu puteau deraia cu una cu două.

Primele locomotive cu cilindri oscilanți se perfecționează repede, își sporesc mărimea, puterea, siguranța de funcționare. Peste cîteva zeci de ani, la sfîrșitul secolului XIX, lumea este împînzită cu rețele de căi ferate, marile magistrale de oțel: Transiberianul, Union Pacific traversează continente întregi.

Locomotivele ajung la puteri de mii de cai, accelerațele și expresele circulă în mod normal cu o viteză dublă față de recordul lui Stephenson. Podurile, tunelele devin din ce în ce mai perfecționate.

ELECTRIFICAREA

Progresul tehnicii curenților tari care este legat de numele lui Dolivo-Dobrovolski și al lui Tesla pune pe planul principal tracțiunea electrică. Întrebuințată încă din 1880 la tramvaie, ea se dovedește excelentă și pentru trenuri. În 1904, o locomotivă electrică AEG bate un record de viteză: 150 km. pe oră. A început era electrificării.

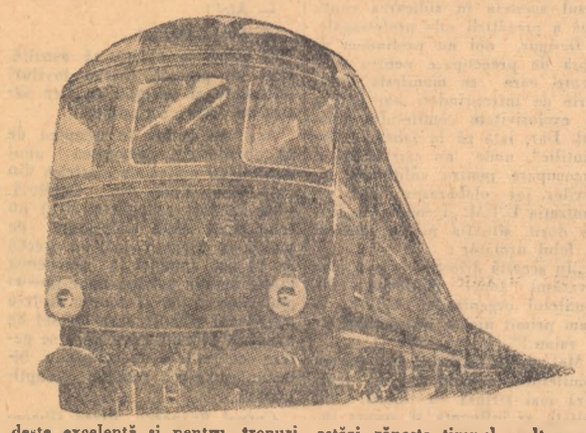

Electrificarea cere însă condiții care nu pot fi create în mod economic imediat pe întreaga lungime a rețelelor feroviare.

Acest fapt a adus apariția semielectrificării sau cum i se mai spune:

DIESELIZAREA

Locomotiva cu aburi, credinciosul „cal de foc" cu toate avantajele sale, are totuși un randament energetic extrem de scăzut. Chiar și în cazul locomotivelor cu aburi ultramoderne cu turbine cu aburi, acest randament nu depășește 12—20 la sută.

Perfecționările aduse după primul război mondial motoarelor Diesel au făcut ca acestea să fie „înhămate" la trenurile de lung parcurs. A intervenit însă o modificare: Puterea motorului nu se mai transmite direct la roți prin mijloace mecanice. De data aceasta la motorul Diesel se cuplează un generator electric, iar curentul este apoi trimis la motoarele electrice așezate la roți. Astfel se obține o transmisie foarte flexibilă și elastică, apropiată de a locomotivelor cu aburi. La o viteză mică a trenului, adică la pornire, unde este necesar un cuplu mare, motorul Diesel poate căpăta o turație mare, dînd puterea necesară. Conducerea este simplă, aproape ca și a tramvaiului.

★

O variantă interesantă, aflată în faza experimentală, este locomotiva turbo-electrică la care locul motorului Diesel este ocupat de o turbină cu gaze.

În mai multe țări există deja proiecte pentru locomotive cu combustibil atomic, care se pare că vor înlocui la rîndul lor locomotivele Diesel-electrice.

În prezent, viteza trenurilor a depășit 150 km. pe oră pentru trenuri de călători și 100 km. pe oră la trenuri mărfare rapide. Trenurile de 150 de vagoane nu constituie o raritate. Au apărut vagoane de lux cu roți de cauciuc, cu aer condiționat, cu acoperișul în întregime transparent, pentru a da posibilitate călătorilor să admire nestingheriți peisajele străbătute.

Confortul crește fără întrerupere și ia forme de necrezut.

Aparatura modernă de siguranță a redus extrem de mult riscul de accidente. Automatizarea conducerii și a reglementării circulației trenurilor este o problemă a viitorului apropiat.

Este locul să amintim și de faptul că mașinile electronice de calculat vor mai face o treabă care astăzi răpește timpul multor zeci de funcționari: elaborarea automată a mersului trenurilor pe o rețea întreagă.

CE NE REZERVĂ VIITORUL

Ne punem adeseori întrebarea dacă pe viitor locul trenului nu va fi luat în întregime de avion. Pentru un viitor mai puțin îndepărtat, acest răspuns este categoric nu.

Pentru transportul anumitor mărfuri, pentru transportul pe distanță scurtă al călătorilor, avionul încă nu este și mult timp încă nu va fi economic.

În unele cazuri chiar, anumite distanțe pot fi străbătute chiar mai repede cu trenul decît cu avionul. Între Paris și Londra avionul face o jumătate de oră. Adăugînd însă drumurile între aeroport și oraș, inclusiv timpul de așteptare, s-a ajuns la concluzia că, după săparea tunelului pe sub canalul Mînecii, cu trenul se va putea parcurge această distanță într-un timp mai scurt. Și se pare că trenul, acest relativ „bătrîn" prieten al civilizației tehnice, ne mai rezervă încă multe surprize...

Lunile secerișului

Vă veți înșela dacă credeți că numai în lunile de vară are loc secerișul culturilor cerealiere. Nu există nici o lună din an în care să nu se semene sau să se secere.

Iată cînd se face secerișul în cîteva din țările lumii:

IANUARIE — în sudul Australiei, Noua Zeelandă, Argentina, Chile, Uruguay;

FEBRUARIE — în sudul Indiei, sudul Egiptului, Africa centrală;

MARTIE — în Birmania, India, Egipt, Africa occidentală;

APRILIE — în Mexic, Arabia, Irak, Iran;

MAI — în regiunile sudice ale S.U.A., Maroc, Algeria, Tunisia, Asia Mică, Asia Centrală și sudică, Japonia;

IUNIE — în sudul S. U. A., Portugalia, Spania, sudul Franței, Italia, Grecia, Turcia, partea de sud a Uniunii Sovietice;

IULIE — în Bulgaria, Iugoslavia, Romînia, Statele centrale din S.U.A., Franța, Anglia, Germania, Ungaria, Austria, Cehoslovacia, U.R.S.S., China.

AUGUST — în Canada, nordul Franței, Belgia, Olanda, Anglia, Germania, Danemarca, Polonia, partea centrală și de nord a Uniunii Sovietice;

SEPTEMBRIE — în nordul Canadei, Norvegia, Suedia, Finlanda, partea de nord a Uniunii Sovietice;

OCTOMBRIE — în Scoția.

NOIEMBRIE — în nordul Australiei, Africa de sud, Brazilia, Peru;

DECEMBRIE — în China, Argentina, sudul Australiei.

Pe căile ȘTIINȚEI

„Voi începe să-ți vorbesc și să-ți înfățișez pe larg obîrșiile lucrurilor..."

LUCREȚIUS

TEHNICII

Dicționar științific

Gradient geotermic — *Cu cît coborîm mai adînc în scoarța pămîntului, temperatura crește. Această creștere este de aproximativ 1 grad la 33 de metri și poartă numele de* gradient geotermic.

Gevatron — *accelerator de particule de mare putere.*

Giroscop — *Un corp în rotație tinde să-și păstreze orientarea în spațiu. Sub forma unui disc greu antrenat de un electromotor, giroscopul se utilizează pe bordul avioanelor, al navelor, al rachetelor, al torpilelor, în scopul de a le stabiliza traiectoria, acționînd asupra comenzilor acestora.*

Gravimetru — *Aparat pentru măsurat intensitatea gravitației. Aceasta variază pe suprafața globului în funcție de latitudine, precum și în prezența straturilor geologice mai dense (zăcăminte de minereu metalic) sau invers, în cazul zăcămintelor petrolifere.*

RECORD

După cum aflăm din presa de specialitate, nu de mult automobilul de curse cu turbină cu gaze „Météore" construit de firma franceză „Renault", a stabilit un record mondial de viteză pentru automobilele cu aceste motoare. El a parcurs o milă (1609 m.) în două direcții cu o viteză medie de 307,7 km. pe oră.

Recenzie — O carte INTERESANTA

Mica pleiadă de scriitori de literatură de popularizare a științei s-a îmbogățit cu un nume nou: Dr. PETRE TĂUTU.

Un subiect generos, palpitant, în care dramatismul luptei împotriva morții se împletește strîns cu emoțiile succeselor bătăliilor împotriva microbilor, a găsit în pana acestui tînăr scriitor de literatură științifică de popularizare un entuziast purtător de cuvînt.

MEDICINA, apărarea vieții oamenilor, prin însuși caracterul domeniului ei, interesează deopotrivă pe specialist cît și pe marele public, măcar în calitate de subiect în suferință, în diferite ocazii. Totuși, nu numai subiectul crează atracția cărții doctorului Petre Tăutu, „În luptă cu microbii" care a apărut de curînd în Editura Tineretului.

O prezentare de un ridicat nivel literar, o trecere în revistă în ritm susținut a etapelor acestei lungi epopei care a început cu mii de ani înaintea zilelor noastre și care urcă chiar astăzi către culmi, formează o lectură plăcută și pasionantă. Poezia și dramatismul cunoașterii științifice, treptele pe care urcă știința în mersul său înainte, se îmbină cu comunicarea unor noțiuni de cunoaștere științifică expuse clar și pe înțelesul tuturor. Cartea reușește în același timp să și distreze, să și învețe pe cititor, realizînd pe deplin acest obiectiv de seamă al literaturii de popularizare a științei de a face cunoscute datele științifice într-o formă plăcută și atrăgătoare.

Pe lîngă o temeinică pregătire de specialitate, o vastă cultură generală susțin autorul în realizarea acestui obiectiv. Cartea mai are un merit de seamă: alături de cei mai importanți savanți ai omenirii autorul prezintă și contribuția oamenilor de știință romîni la marea luptă de apărare a vieții.

Sînt pagini întregi care formează fragmente de biografie romanțată a marilor oameni de știință, care într-un stil simplu, clar și atractiv prezintă momente cruciale din această nesfîrșită epopee. Citeodată autorul se lasă chiar furat de anecdotica istoriei științei trecînd dincolo de hotarele genului, căzînd în pericolul literaturizării cu orice preț; dar din fericire astfel de pasagii sînt rare.

Încă un cuvînt asupra prezentării cărții: din păcate între textul valoros și interesant scris de autor și „ambalajul" grafic al lucrării este o mare discordanță. Începînd de la coperta în culori neatrăgătoare, într-un stil și o formă depășite de vreme și pînă la ilustrația interioară lucrată în maniera didacticistă a cărților de școală, întreg aspectul ilustrativ al cărții nu poate decît să o deservească. Este vremea ca în acest domeniu să se facă o cotitură serioasă; cartea de popularizare a științei a ajuns la un nivel care cere în mod neapărat ca și ilustrația și felul general de prezentare să fie schimbat, să fie mult îmbunătățit.

De la 300 la 4000 m

1928 — 1957

Cercurile aeronautice de specialitate sînt preocupate tot mai mult de faptul că odată cu dezvoltarea aviației, crește neîncetat lungimea pistelor de decolare. În 1928, pistele de decolare aveau o lungime medie de 300-600 metri. După anul 1950, pistele de decolare au ajuns la o lungime de 1.500-2.500 metri. În zilele noastre se construiesc piste de decolare de o lungime de patru kilometri necesare decolării și aterizării ultimelor tipuri de avioane cu reacție de proporții mari.

Pagină redactată de Ing. I. BARBU Ing. A. NEAGU și A. SAVA.

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

A DOUA FAMILIE

Totul a ieșit la iveală de abia în adunarea generală a organizației de bază U.T.M.

Vasile Timiș, un tînăr de 17 ani, utemist, unul din cei mai buni tîmplari din atelierul cooperativel, cel cu care tovarășii săi se mindreau adeseori cînd cineva se interesa de fruntașii în producție, era pus acuma în discuția adunării generale U.T.M. pentru acte de huligănism. În producție — fruntașul nostru! — în afara producției, în viața de toate zilele — un huligan, un derbedeu, un bețivan.

Cele aflate în adunare i-au zguduit pe tovarășii săi: „Nu se poate! Nu poate fi adevărat!"

Dar faptele erau fapte. Însuși Vasile Timiș le-a recunoscut. De altfel, nici nu mai avea ce să ascundă. Mișiția curmase „activitatea" adunăturii de derbedei care, în frunte cu Vasile Timiș, se indeletniceau cu bețiile, scandaluri, bătăi, acostarea femeilor pe stradă etc.

Mulți dintre utemiștii care lucrează la cooperativa meșteșugărească „Progresul" din Vaslui, își pun și astăzi încă această întrebare: cum de a fost posibil ca unul din cei mai buni meseriași ai cooperativel, un băiețandru cuminte, așezat și respectuos la locul său de muncă, să ducă atîta timp o viață dublă fără ca ei să fi observat ceva?! Cum de a fost posibil ca Vasile Timiș, să ajungă în situația de a fi cotat printre huliganii tîrgului?

Răspuns la aceste întrebări n-au putut afla utemiștii în acea adunare care i-a zguduit pe toți. Și n-au putut afla pentru că unii s-au mulțumit doar să comenteze și să condamne faptele lui Timiș, alții să-i găsească circumstanțe atenuante în vîrsta fragedă, dar nimeni nu s-a străduit să cerceteze antecedentele.

Vasile Timiș, orfan de tată, a venit să se angajeze la cooperativa „Progresul" ca să învețe o meserie, să-i fie de ajutor mamei lui care o ducea greu. Tovarășul Toader Bulugu, președintele cooperativei, s-a sfătuit cu consiliul de conducere și împreună au hotărît să-i ajute pe băiat. Vasile Timiș urma să învețe și meserie și să primească și salariu pentru munca lui, la fel ca oricare cooperator. A fost repartizat să lucreze în echipa lui Gheorghe Zgîrbani iar cum acesta avea și alți tineri de a căror calificare și educație trebuia să se îngrijească, pe Vasile Timiș l-a luat în seama sa chiar tovarășul Toader Bulugu. Și s-a ocupat de dînsul. Dovadă e faptul că după o perioadă de timp, Vasile Timiș ajunsese unul din meseriașii de frunte ai cooperativei — „fruntașul nostru!" — cum îl lăudau tovarășii săi.

Azi așa, mîine la fel, de la o vreme tovarășul Toader Bulugu l-a lăsat pe Vasile Timiș de capul său; era mulțumit că în producție Vasile Timiș se numără printre fruntași, și-atît!

Primea Vasile Timiș comanda unei biblioteci pe care o executa excelent? — era bine.

Primea Timiș să lucreze un dulap-garderob sau șifonier — și făcea un lucru care-ți încinta privirile? — era foarte bine.

Îl respecta pe el, pe meșter, pe ceilalți colegi din atelier? Ce trebuia mai mult?

Dar despre viața lui Timiș de dincolo de pragul atelierului, de indeletnicirile lui în timpul liber, nu se ocupa nimeni, nici meșterul său, nici Toader Bulugu și nici chiar organizația U.T.M. De bună seamă că a existat un complex de împrejurări care au determinat deformarea caracterului lui Vasile Timiș. Cîștigînd destul de bine — ca răsplată a mîncii sale — văzîndu-se lăudat și apreciat la tot pasul, se pare că lui Timiș i s-a năzărît că-i este permis să se poarte oricum în viața lui particulară. La aceasta au contribuit fără doar și poate „prietenii" pe care și i-a făcut în afara atelierului și faptul că organizația U.T.M. din cooperativa lor nu se ocupă de tineri, de viața lor, decît doar în ceea ce privește producția, cotizația de membru și unele adunări ținute cînd și cînd.

Fără să-i absolv de vină pe Vasile Timiș pentru faptele sale, eu nu-l consider numai pe el răspunzător. El trebuia să găsească în colectivul în mijlocul căruia trăia și muncea o a doua familie, care să suplinească lipsa tatălui său, neputința mamei de a-l mai ține sub influența ei sănătoasă, care să-l fi ajutat să se formeze ca un om adevărat. Dar această a doua familie a lui Vasile Timiș nu și-a făcut datoria decît pe jumătate sau poate nici atîta. Și meșterul, și ceilalți muncitori vîrstnici, cu experiența vieții, și organizația U.T.M., s-au mulțumit să se ocupe doar de Vasile Timiș — meseriașul. Dar cine alții dacă nu tot ei, aveau datoria să se ocupe și de Vasile Timiș — OMUL!?

Poate oare să-i fie străin unui colectiv în care muncesc tineri, modul cum se dezvoltă acești tineri, cum privesc ei viața, cum și-o trăiesc pe a lor proprie, ce vor deveni ei în viață? Eu cred că nu!

Iată de ce socot că din cazul lui Vasile Timiș se pot trage învățăminte prețioase. Fie în fabrică, în atelier, în școală sau în facultate, colectivul de muncă are o mare datorie socială — aceea de a crește din tineri nu numai buni meseriași sau intelectuali, ci de a se strădui prin toate mijloacele să fie într-adevăr o a doua familie a tinărului, să crească din tineri oameni adevărați, demni de minunata epocă în care trăim.

CONSTANTIN SPIRIDON
maistru tîmplar — Vaslui

An de an, membrii gospodăriei colective „Olga Bancic" din regiunea Constanța, obțin producții mari, ceea ce îi ajută să-și ridice necontenit propriul lor nivel de viață. Nicolae Purcea și soția lui, pe care-i vedeți în fotografie cercetînd calitatea grîului din noua recoltă, și-au construit în 1956 casă nouă. Din veniturile lor pe anul acesta, ei au de gînd să-și cumpere mobilă și alte lucruri gospodărești.

IN TABĂRA DE LA TIMIȘ

(Urmare din pag. 1-a)

ajutat să găsească căile prieteniei — iugoslavul Milenko Markovic merge lîngă olandezul Johannes Doesburg, sirianul Antonie Marine lîngă minerul romîn Dicna Chițu. Chiar și aci discută despre țările lor, despre organizațiile lor. Cunoașterea devine mai trainică. Tinerețea își are legile ei nescrise.

Reveniți în tabără asistăm la un meci de fotbal: Romînia-America de sud. Sudamericanii nu și-au desmințit reputația, așa încît romînii au gustat din cupa înfrîngerii cu 4-5. Cineva propunea să fie adus Ozon spre a spăla rușinea înfrîngerii. Mulți protestau și afirmau că înfrîngerea va fi și mai mare cu Ozon pe terenul din Timiș. E dificil de spus cine are dreptate... În orice caz, vrem să sperăm că un meci între romîni și sudamericani vom avea ocazia să-l înregistrăm în campionatul mondial.

Pe pajiște, arabii s-au retras împreună cu un tînăr romîn. Acesta le traduce din ziarele proaspăt sosite din București, ultimele vești din Orientul arab.

După-amiaza am petrecut-o la castelul Bran. Am admirat construcția înălțată în secolul XIV și toți cei prezenți au fost de acord că vizita le-a ajutat să cunoască trecutul Romîniei. Exuberanța dispăruse ca prin farmec: simțeam o pioșenie în fața veacurilor ce-și marcau aci prezența. Pășeam pe aleile istoriei, într-o lume pe care ne-au purtat doar cărțile.

Pe drumul de la castelul Bran la Timiș am admirat frumoasele comune, străzile pline de viață ale Orașului Stalin și veritabilul orășel muncitoresc construit la poalele Tîmpei în anii din urmă. Totul îi impresionează pe oaspeți. Cunoașteau acum — din goana mașinii — prezentul Romîniei.

Seara, o gală de filme romînești a complectat o zi bogată petrecută în tabără.

NEGUȚĂTORII de otravă

(Urmare din pag. 1-a)

pîngător de putreziciune și otravă.

Avînd în momentul de față roi de bombe sufocante cu efect întîrziat, aceste cărți — rămășițe ale uriașelor tiraje cu care burghezia invada în trecut librăriile și chioșcurile, se ivesc acum și otrăvesc aerul sănătos pe care-l trag în piept tinerii.

Momind curiozitatea cititorului simplu printr-un captivant ordinar această literatură prindea în obscena ei mașinărie sufletul acestuia și-l secătuia cu rivnă de tot ce avea curat și omenesc, plantînd în schimb sentimente josnice, totală desconsiderare a demnității omenești, porniri spre crime și aventuri absurde, vicii cele mai degradante și mai ucigătoare. Și astfel operînd cu „senzaționalul" ei marea masă a cititorilor, această literatură țintea să pîrjolească tot ce era nobil și curat în sufletul tineretului, tot ce-l ținea strîns legat de adevărul vieții sociale, să-l subjuge conștiința și să-l transforme într-o masă de servitori docili ai intereselor burgheziei. Acest sol de literatură avea în acest fel și are în prezent în țările capitaliste locul ei bine stabilit în odiosul arsenal al ideologiei burgheze.

Iată de ce este acum de-a dreptul revoltător faptul că asemenea cărți își găsesc căi directe de răspîndire apărînd în cantități deloc neglijabile pe tarabele unor piețe și tîrguri.

În București la „talcioc" — această învălmășeală pestriță de oameni — întîlnești adesea printre ciubote cîrpite și șuruburi mincate de rugină colecții întregi din „15 lei", „Masca Roșie", „Femei celebre", „Aventura", „Detectivul", „Romanele captivante" în spatele cărora domni obezi, cu aerul cel mai nevinovat, te trag de mînecă și acoperiți de vacarmul strigătelor, îți șoptesc sulerător în urechi:

— Mai tare ca Jules Verne! „Logodnica morțului", „Ucigașul", „Cercul negru" pune mîna pe ele tinere cît le mai găsești!

Și prețul acestor cărți nu-i deloc mic. El variază între 15—25 lei, iar la cele legate trece peste 50 lei, atrăgîndu-se și prin aceasta tineri dezorientați: „Cu cît sînt mai scumpe cu atît sînt mai interesante".

Firește că acești negutători de otravă își fac prin aceasta două interese; primul: acela al coruperii morale a unor tineri dezorientați, acești „negutători" fiind categoric ostili aspirațiilor spre adevărata cultură a tineretului nostru; iar al doilea, acela al obținerii de cîștiguri pe căi ușoare.

Și toate acestea se petrec de cele mai multe ori în văzul tuturor. Cîți dintre noi nu trec nepăsători prin fața acestor tarabe cu ciuperci otrăvitoare? Și poate chiar copilul dumitale tovarășe care înalți din umeri văzîndu-le, mîine va veni aici și, tras de mînecă, va cumpăra aceste cărți întunecîndu-și mintea. O asemenea situație este cu totul de netolerat. Nu putem rămîne pasivi în fața celor care subminează limpezimea viziunii sănătoase a tineretului asupra vieții. Fie că ele circulă prin pupitrele elevilor de școală, fie că sînt vîndute în plină piață, noi sîntem datori să împiedicăm răspîndirea acestor cărți. Împotriva circulației unei asemenea maculaturi e necesară atitudinea hotărîtă a fiecărui tînăr, care trebuie să considere aceasta ca o insultă la adresa noilor noastre aspirații spirituale. Educatorii și părinții trebuie să simtă răspunderea ce o au în supravegherea și îndrumarea atentă a lecturii tinerilor, să lupte pentru crearea unei puternice opinii publice împotriva literaturii decadente

Și dacă tineretul în general este atras de literatura de aventuri să-l îndrumăm spre literatura noastră de acest gen. Deosebindu-se fundamental de literatura romanelor „captivante" create de burghezie, literatura noastră de aventuri, romanele științifico-fantastice, cărțile călătorii care apar la noi cultivă sentimente nobile, idei de progres, îmbogățind și deschizînd larg orizontul tinerilor.

Un rol deosebit în îndrumarea tineretului pe calea însușirii unei adevărate culturi îl au organizațiile U.T.M. care trebuie să folosească din plin mijloacele și influența lor atrăgînd pe tineri spre bogate activități culturale de masă. Concursul „Iubiți cartea" inițiat la noi acum doi ani a cuprins masele largi ale tineretului, dezvoltînd la tineri gustul pentru citit, dragostea față de adevărata literatură.

Aceasta încă nu e totul. Arborele cu poame otrăvitoare care încă se mai ține în rădăcini putrede trebuie retezat definitiv. De ce ar mai exista la noi și încă în plin tîrg aceste focare de infecție? Organele de stat pot și trebuie să ia măsuri hotărîte pentru stîrpirea lor.

În Editura de Stat pentru Literatura Politică a apărut:

V. I. LENIN: „Opere" volumul 15.

508 pagini — 7,50 lei.

ANUNȚ

Școala profesională de ucenici a întreprinderilor „Gh. Gheorghiu Dej" și „Tehnometal" din București, str. V. Kuibișev 38, telefon: 2.79.26 primește înscrieri pentru examenul de admitere în anul I pentru anul școlar 1957—58, la sediul școlii între orele 8—15.

Școala pregătește muncitori calificați pentru următoarele meserii:

1. Croitorie, durata școlarizării 3 ani.
2. Tricotaje, durata școlarizării 2 ani.
3. Filatură bumbac, durata școlarizării 2 ani.
4. Țesătorie, durata școlarizării 2 ani.
5. Mecanici pentru industria ușoară, durata școlarizării 3 ani.
6. Electricieni, durata școlarizării 3 ani.
7. Mecanici pentru motoare cu combustie internă (Diesel), durata școlarizării 3 ani.
8. Mecanici în industria tutunului, durata școlarizării 3 ani.

Pe tot timpul școlarizării elevii sînt bursieri primind hrană, îmbrăcăminte, rechizite etc.

VULTURII

(Urmare din pag. 1-a)

tarea schemei de spargere după sistemul standard!

După aprobarea aterizării, punctul, în care între timp am identificat avionul, de pe care se lansase apelul radiofonic, se apropia vertiginos de noi. Avionul execută un viraj spre stînga, apoi se îndreptă spre pistă coborînd lin ca o pasăre uriașă.

— Minunat executat. Se vede că-i din escadrila I-a — spuse ofițerul conducător al zborului.

— Îl veți cunoaște îndată pe pilotul-prim. E un zburător de înaltă clasă.

Această recomandare ne-a întărit convingerea că pilotul-prim trebuie să fie un om deosebit. Dar ofițerul Paraipan Emanoil, pilotul-prim n-avea nici măcar un singur semn particular care l-ar fi putut distinge. Un lucru am remarcat totuși: calmul său imperturbabil. Într-adevăr, totul la acest om părea ca seninul liniștit al cerului de primăvară. Și încă ceva. Ofițerul Paraipan prefera să vorbească mai mult despre alții decît despre sine.

— Eu sînt un șoim bătrîn — atît vă pot spune.

Ofițerul Paraipan e totuși încă un om tînăr. În ale zborului e într-adevăr însă un șoim bătrîn.

El a pilotat pentru prima oară acum 18 ani, ceea ce îi dă dreptul să se considere printre cei mai vechi piloți din unitate. În acest răstimp, el a străbătut pe căile văzduhului peste 1 milion de kilometri.

Încercatului pilot îi place mult să vorbească mai ales despre cei mai tineri confrați... înaripați pe care, cu o deosebită dragoste îi instruiește și îi formează ca zburători de prim rang. Două nume le pomenește mai ales pilotul: cele ale locotenenților majori Ilău D. și Ardeleanu C.

— Sînt adevărați vulturi, flăcăii și doar nu de mult au pus piciorul pe paloniere și mîna pe manșe. Într-adevăr, ofițerii Ilău și Ardeleanu se numără printre cei mai tineri zburători din unitate. Sub grija atentă a ofițerului Paraipan au învățat însă cele mai ascunse taine ale zborului. Ei se avîntă în zboruri grele, înfruntînd de multe ori furtuni năprasnice.

Vladimir Negoiță — tînărul Șoim — pilotează cu pricepere și agerime.

Primul zbor de noapte

Înalt, cu părul auriu, ușor ondulat și ochi albaștri, plutonierul Negoiță Vladimir are exact înfățișarea fizică pe care, de obicei, scriitorii o atribuie aviatorilor. Deși nu e de multă vreme în unitate, plutonierul se bucură de pe acum de un bun renume în rîndul zburătorilor. El și-a cîștigat această reputație prin pasiunea uimitoare pe care o dovedește pentru zbor, prin priceperea sa de pilot.

Am stat de vorbă cu Negoiță Vladimir și am aflat că dragostea aceasta nemăsurată pentru aviație o moștenește de cînd era de o șchioapă. Misterul păsărilor cu aripi argintii l-a captivat încă de pe atunci și unica sa dorință era să ajungă aviator.

Negoiță a învățat arta pilotajului și atunci cînd abia a împlinit vîrsta de 19 ani el a obținut brevetul de pilot pentru avioanele de transport public. Dorința sa cea mai fierbinte este aceea de a ajunge zburător de înaltă clasă. De aceea, el se străduiește să-și ridice necontenit măiestria de zbor.

Cu cîtă bucurie și îndreptățită mîndrie ne vorbește el despre una din cele mai însemnate izbînzi în activitatea sa de zburător: nu de mult, plutonierul în termen Negoiță Vladimir a executat prima misiune de noapte. Să zbori aproape 5 ore consecutiv, în condiții nefavorabile și pe timp de noapte, este un fapt de mîndrie pentru orice pilot și cu atît mai mult un zburător care este la prima sa misiune de noapte.

★

Eram gata de plecare cînd zbîrnîitul unui avion ne atrase luarea aminte. Din carlinga unui elegant L.I. 2 gata să se desprindă de pămînt, ne făcea semne prietenești ofițerul Răducanu Gheorghe, comandantul subunității. Un adevărat as al zborurilor grele, ofițerul Răducanu, pilot clasa I-a, se bucură de dragostea și aprecierea subordonaților săi pe care cu nețărmurită dragoste și pricepere îi învață să conducă și să stăpînească cu tot mai mare măiestrie păsările cu aripi argintii.

Știm. Nici dacă ar fi apărut subit o ambarcațiune astronautică din Marte n-ar fi produs în inimile dumneavoastră mai mari emoții. Și totuși ceea ce se vede în prima fotografie sînt autobuze 32. Stăpîniți-vă emoțiile! În stații situația rămîne neschimbată, așa cum se poate vedea în ce de a doua fotografie.

Informîndu-vă de acestea, am prevăzut întrebarea dumneavoastră „De ce?" Și iată că după ce ne-am străduit îndelung să aflăm un răspuns n-am izbutit cu nici un chip. Asta poate pentrucă noi am căutat un răspuns bazat pe logică. Lipsa de chibzuință și planificare să fie pricina? Tot ce se poate!

Credem că cel mai bun răspuns l-ar putea da I.T.B.-ul amintindu-i că cele două fotografii au fost luate în ziua de 26 august, în timp ce de serviciu la capătul liniei din Piața Scînteii era controlorul Constantin Ion. Situația însă rămîne perfect valabilă, deocamdată, pentru oricare altă zi.

Foto: N. SCARLET

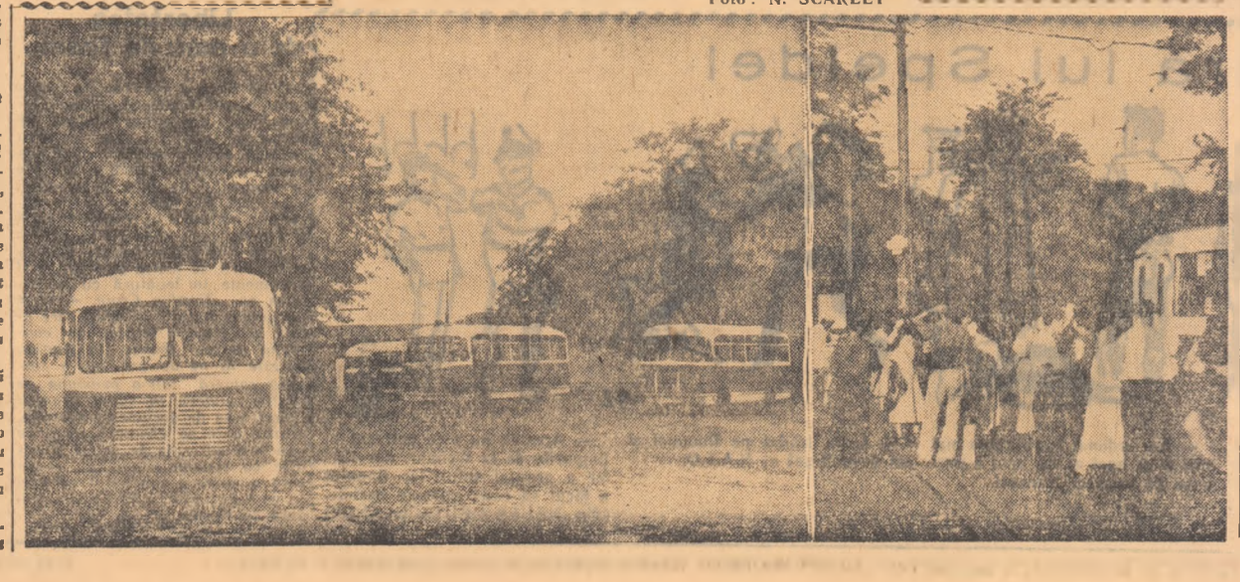

TELEGRAME
primite cu prilejul zilei de 23 August

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Am marea plăcere ca, din partea guvernului și poporului Uniunii Birmane și a mea personal, să transmit Excelenței Voastre și prin Excelența Voastră guvernului și poporului Republicii Populare Romîne, cele mai bune urări și sincere felicitări cu fericita ocazie a Zilei eliberării naționale a Romîniei.

WING MAUNG
Președinte al Uniunii Birmane

Excelenței Sale
Domnului Doctor PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Sînt fericit să adresez Excelenței sale, cu ocazia sărbătorii naționale a Romîniei, în numele meu, precum și în numele poporului israelian, cele mai sincere felicitări și cele mai bune urări pentru sănătatea dv. personală și pentru prosperitatea mereu crescîndă a țării dv.

IZTHAK BEN ZVI
Președintele Statului Israel

Sport — Scînteia tineretului — Sport

UN MECI GUSTAT DE SPECTATORI:
R.P.R. (tineret) — „Poznania Start" (R.P. Polonă) 57—8 (32—3)

Continuîndu-și turneul în țara noastră, tînăra formație „Poznania Start" din R.P. Polonă, a întîlnit joi d.a. echipa de tineret a țării noastre. Jocul a plăcut celor aproape 4.000 de spectatori, mai ales datorită comportării reprezentanților noștri, care s-au impus în tot timpul meciului printr-o tehnică deosebită. Linia de 3/4, în componența căreia jucau Gherasim, Teodorescu, Țibuleac, Luscal și Niculescu a jucat mai ales la mînă, iar înaintarea în care au excelat Graur, Rusu și Zlătoianu a creat derută în echipa adversă prin pătrunderi în forță și driblinguri susținute și multe grămezi deschise.

Oaspeții au luptat din răsputeri, căutînd să arate publicului tot bagajul de cunoștințe. Au placat totdeauna sec și eficace, s-au repliat incontinuu, iar Bartokwiak, Krol, Mazur și M. Tyll au fost mult aplaudați de spectatori

Punctele au fost marcate de: Teodorescu (5 încercări), Țibuleac (2 încercări), Zlătoianu, Căpușan, Răgălie, Stanciu, Stoenescu, Rusu, Niculescu, Luscal (cîte o încercare), Celea (o transformare), Gherasim (2 transf.) și Mateescu (lov. căzută) pentru romîni și Șron (încercare), M. Tyll (transf.), Bartkowiak (lov. de pedeapsă) pentru Poznania Start.

Concursul internațional DE HIPISM

Ne mai despart trei zile pînă la cel de-al treilea concurs internațional de călărie care va avea loc la baza hipică din Calea Plevnei.

Dată fiind participarea a numeroase țări precum și valoarea recunoscută a concurenților care se vor alinia la start, cel de al treilea concurs internațional de călărie va aduna fără îndoială numeroși amatori de hipism în tribunele bazei hipice din Calea Plevnei. Pentru a sublinia importanța concursului care se anunță este suficient să amintim că la startul întrecerilor hipice sus amintite, se vor alinia țări a căror tradiție în ceea ce privește acest frumos sport este bine cunoscută ca U.R.S.S., R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. D. Germană, R .P. Bulgaria și țara noastră. Din componența echipei care va reprezenta țara noastră nu vor lipsi F. Țopescu, Gh. Antohi, M. Timu și alții.

Concursul internațional de hipism va începe duminică la ora 14 după festivitatea de deschidere.

AZI LA ATENA
începe a XVI-a ediție a jocurilor balcanice de atletism

Stadionul Averoff din Atena găzduiește începînd de azi întrecerile celei de-a XVI-a ediții a Jocurilor balcanice de atletism. La startul acestei competiții sînt prezenți cei mai buni atleți și atlete din patru țări: R.P. Romînă, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Bulgaria și Grecia.

Echipele de atletism ale R. P. Romîne și Iugoslaviei au sosit în cursul zilei de miercuri la Atena. Joi dimineața atleții romîni și iugoslavi s-au antrenat pe stadionul olimpic. Săritorul iugoslav de înălțime Marianovici a lăsat o impresie foarte bună trecînd ștacheta înălțată la 2,02 m.

După cum s-a mai anunțat întrecerile Jocurilor balcanice de atletism se vor desfășura în noua turnă. Programul primei zile a întrecerilor este următorul: ora 21,30 festivitatea de deschidere și în continuare: 400 m. garduri serii, înălțime (b); 100 m. (f), 100 m. (b); disc (f); 800 m. (b); greutate (b); 800 m. (f); 10.000 metri.

Pe scurt!

Între 2 și 20 septembrie va avea loc la Emmen (Olanda) campionatul mondial feminin de șah pe echipe. În vederea acestei competiții joi dimineața au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Olanda, jucătoarele din R.P. Romînă, Maria Pogorevici și Margareta Teodorescu. În calitate de analizator a făcut deplasarea I. Halic.

★

Cu prilejul Congresului federației internaționale de șah care a avut loc recent la Viena s-au acordat noi titluri de mari maeștri și maeștri internaționali unor șahiști care s-au evidențiat în ultimele turnee. Printre noii maeștri internaționali se află și tînărul maestru al sportului din R.P. Romînă, Victor Ciociltea în vîrstă de 25 de ani. Aceasta distincție acordată șahistului romîn răsplătește rezultatele remarcabile obținute de el la turneele de la Dresda, Szczawno Zdroj, Ploești și altele. Jucător cu un strălucitor stil combinativ, Victor Ciociltea s-a impus în tînăra generație de șahiști și datorită unei solide pregătiri teoretice.

După St. Erdely, O. Troianescu și I. Bălănel, Ciociltea fost și el campion al țării este al patrulea șahist romîn care primește titlul de maestru internațional.

★

Joi dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Paris, delegația sportivilor romîni care vor participa între 1 și 8 septembrie la Jocurile Mondiale Universitare. Reprezentanții țării noastre vor lua parte la concursul de atletism și la turneele de volei.

(Agerpres).

În preajma conferinței naționale de farmacie din R. P. Romînă

În zilele de 20—22 septembrie se va desfășura la București — în localurile Facultății de științe juridice și Facultății de medicină generală — conferința națională de farmacie din R.P. Romînă organizată de Societatea Științelor Medicale în colaborare cu Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, Institutul de cercetări farmaceutice și controlul medicamentelor, facultățile de farmacie din țară și Ministerul industriei petrolului și chimiei.

Deși mai sînt aproape 3 săptămîni pînă la acest însemnat eveniment științific, pregătirile în vederea desfășurării lui sînt avansate. La secretariatul comitetului de organizare al conferinței au fost depuse circa 300 de lucrări științifice, din care, în urma selecționării s-a hotărît ca 180 de lucrări să facă obiectul dezbaterilor din cele patru secții ale conferinței.

Lucrările se vor ocupa de probleme ale chimiei farmaceutice, tehnologiei și organizării farmaceuticei, folosirii plantelor medicinale, farmacodinamiei și microbiologiei.

La lucrările Conferinței naționale de farmacie din R.P.R. vor lua parte peste 1.000 de specialiști. Pe lîngă academicieni, profesori universitari și farmaciști romîni, sînt invitați să participe și numeroși specialiști de peste hotare care au și trimis lucrări interesante legate de temele conferinței. Printre alții vor participa prof. R. Ruyssen, vicepreședinte al Federației internaționale farmaceutice, prof. P. L. Senov, președintele Comitetului farmacopeic din U.R.S.S., prof. Renne Fabre, decanul facultății de farmacie din Paris, membru al Institutului Franței. prof. Reymond Delaby, membru al Academiei de medicină și farmacie franceze, președintele Societății de chimie din Franța, prof. Marie Jano, membru al Academiei de medicină și farmacie franceze, prof. St. Krauze, președintele Societății de farmacie a R.P. Polone, precum și alți numeroși academicieni, profesori universitari, președinți ai societăților de farmacie, chimiști etc. din R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, R. F. Germană, Franța, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Ungară, U.R.S.S., R.D. Vietnam etc.

Pentru o bună desfășurare a Conferinței naționale de farmacie din R.P. Romînă, comitetul de organizare a luat măsura de a se tipări în limbile romînă, rusă și franceză unele din documentele conferinței. Încă de pe acum a fost tipărit programul conferinței care cuprinde titlurile comunicărilor și referatelor, precum și programul diferitelor manifestări care vor fi organizate în zilele conferinței (vizite în institute științifice și unități medicale și farmaceutice, reuniuni și întîlniri ale specialiștilor romîni și străini etc.). De asemenea, zilele acestea va ieși de sub tipar un volum de 350—400 pagini cuprinzînd rezumate ale lucrărilor științifice depuse de participanții la conferință.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

PATRIA, CENTRAL, UNIREA (sală și grădină): Ei iubesc viața; REPUBLICA, BUCUREȘTI, GRADINA PROGRESUL, ALEX. SAHIA (sală și grădină); LIBERTAȚII (sală și grădină): Vultur 101; completare: Insemnări din Deltă; MAGHERU, I. C. FRIMU (sală și grădină); INFRAȚIREA INTRE POPOARE: O vară neobișnuită; V. ALEXANDRI, ELENA PAVEL (sală și grădină); Înșelat pînă la moarte; LUMINA, GH. DOJA (sală și grădină); MUNCA: Fiica Tibetului; DOINA, MOȘILOR (sală și grădină); TIMPURI Noi: Casa de pe strada noastră, Uruguay, Privelești din Bulgaria, Micul Sego; TINERETULUI: Un pichet în munți; ALEX. POPOV, FLACARA; Două victorii; GRIVIȚA: Vagabondul (ambele serii); VASILE ROAITA (sală și grădină); MIORIȚA: Camelia; CULTURAL, 1 MAI (sală și grădină); Intr-un ceas bun; CONST. DAVID: Jocul cu viața; T. VLADIMIRESCU (grădină): Incotro?; ARTA (sală și grădină): Vrăjitorul; 23 AUGUST (sală și grădină): Romeo și Julieta; DONCA SIMO (sală și grădină); Corăbiile atacă fortăreața; ILIE PINTILIE (sală și grădină); Inima cîntă: POPULAR: Till Buhoglindă; M. EMINESCU, OLGA BANCIC (sală și grădină): Pasărea furtunii; completare: Scurtă istorie; N. BALCESCU (sală și grădină): Mazurca dragostei; GH COȘBUC (sală și grădină): Don Juan; AUREL VLAICU: Inălțimi; Alianța: Căpitanul din Köln.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 31 august și 1 și 2 septembrie următorul timp probabil.

În București: Vremea în răcire, instabilă, favorabilă averselor temporare, la începutul intervalului. Vînt potrivit cu intensificări de scurtă durată. Temperatura în scădere.

În țară: Vremea se va răci treptat și mai accentuat în Ardeal. Cerul va fi schimbător, mai mult noros la începutul intervalului, cînd vor cădea averse de ploaie în cea mai mare parte a țării. Vînt în intensificare din sectorul nordic mai întîi și apoi din est. Temperatura în scădere. Minimele vor coborî noaptea între 3 și 10 în nordul țării și între 10 și 15 grade în rest. Temperaturile maxime nu vor depăși în sudul țării 26 de grade. În munți, peste 1.500 m. altitudine, îngheț nocturn.

DE PESTE HOTARE

Noi comentarii internaționale

în legătură cu racheta intercontinentală

O însemnată realizare a tehnicii sovietice

VARȘOVIA 29 (Agerpres). — PAP transmite : Toate ziarele poloneze publică în prima pagină sub titluri mari comunicatul Agenției TASS cu privire la experimentarea în Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale precum și a exploziilor cu arma nucleară și termonucleară.

„Racheta balistică intercontinentală cu foarte mare rază de acțiune a fost fabricată în U.R.S.S.“, „Prima experimentare cu succes a rachetei“, „Guvernul sovietic va continua să insiste pentru un acord cu privire la încetarea experimentării și la interzicerea armei atomice“ — sub aceste titluri publică ziarele poloneze comunicatul Agenției TASS.

Comunicatul Agenției TASS cu privire la experimentarea cu succes în Uniunea Sovietică a proiectilului intercontinental, scrie ziarul „Trybuna Ludu“, chiar din primele ore după transmiterea lui la postul de radio Moscova a stîrnit un uriaș interes în întreaga lume. *Și nu este de mirare, deoarece pe de o parte aceasta constituie o însemnată realizare a gîndirii tehnice sovietice, iar pe de altă parte un moment important în preocupările pe care le au de multă vreme experții militari și presa mondială, un moment important în considerațiile privind echilibrul dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică în acest domeniu.*

Uniunea Sovietică dovedește că nici din punctul de vedere al forțelor armate nici din punctul de vedere al gîndirii tehnice ea nu este mai prejos decît Statele Unite, iar în unele domenii fără îndoială că le depășește.

Totuși, subliniază ziarul, *poziția principală a Uniunii Sovietice în problema cursei înarmărilor rămîne neschimbată : a pune capăt cursei înarmărilor pentru ca să domnească pacea în lumea întreagă.*

Lumea se află în pragul unei ere noi

OTTAWA 29 (Agerpres). — Într-o declarație specială cu privire la comunicatul agenției TASS, Diefenbaker, primul ministru al Canadei, subliniază marea importanță a creării rachetei balistice intercontinentale în U.R.S.S. El arată că „datorită experimentării cu succes Uniunea Sovietică a obținut un oarecare monopol în acest domeniu“. *Din comunicatul TASS, declară Diefenbaker, se poate trage concluzia că lumea se află în pragul unei ere noi.*

După părerea primului ministru al Canadei, crearea rachetei în U.R.S.S. face necesară „mărirea sincerității și intensificarea eforturilor tuturor guvernelor care duc tratative cu privire la dezarmare“. „Aceasta „subliniază din nou întreaga importanță a necesității urgente ca tratativele cu privire la dezarmare de la Londra să se încheie cu succes“.

„Un duș rece pentru amatorii de război fierbinte“

SOFIA 29 (Agerpres). — ATB transmite : Presa bulgară comentează pe larg comunicatul Agenției TASS cu privire la experimentarea cu succes în U.R.S.S. a rachetei intercontinentale, precum și cu privire la exploziile armei nucleare și termonucleare.

În articolul redacțional intitulat „O piedică puternică pentru agresori“, *ziarul* „Rabotnicesko Delo“ *scrie că nu există om în lume sincer interesat în consolidarea păcii care să nu fi întîmpinat cu satisfacție comunicatul Agenției TASS.*

„Un duș rece pentru amatorii de război fierbinte“, *așa califică ziarul „Trud“ comunicatul agenției TASS cu privire la noile realizări ale oamenilor de știință și ale inginerilor și tehnicienilor sovietici.*

Se poate lansa mai curînd satelitul artificial al pămîntului

DELHI 29 (Agerpres). — Ziarul „Bombay Chronicle“, anunțînd experimentarea cu succes a rachetei balistice intercontinentale în Uniunea Sovietică, scrie că faptul că Uniunea Sovietică deține o asemenea armă reduce la zero convingerea occidentului în superioritatea lui în domeniul cercetărilor termonucleare.

Datorită noii sale realizări, Rusia, scrie în continuare ziarul, poate lansa satelitul artifical al pămîntului mai curînd decît Statele Unite.

„Uniunea Sovietică a luat-o înainte“

NEW YORK 29 (Agerpres). — Comunicatul Agenției TASS continuă să se afle în centrul atenției presei americane.

Ziarele și revistele sînt nevoite să recunoască uriașa importanță a acestei realizări tehnico-științifice a Uniunii Sovietice *prima țară din lume care a construit racheta balistică intercontinentală.*

Ziarul „New York Times“ scrie că U.R.S.S. *„a făcut un însemnat pas înainte“. „Noi nu trebuie să trecem cu vederea importanța reală a acestei realizări“*, subliniază ziarul. După părerea ziarului în fața S.U.A., care au rămas în urma U.R.S.S. în acest domeniu, se pune sarcina „de a ajunge din urmă pe oamenii de știință și inginerii sovietici în domeniul rachetelor“. *Ziarul „New York Times“ ajunge la concluzia că construirea rachetei în U.R.S.S. impune necesitatea revizuirii liniei politice și a politicii militare a S.U.A.*

Ziarul „New York Herald Tribune“ subliniază că lansarea rachetei în U.R.S.S. constituie *„un eveniment de cea mai mare importanță“*. „Nu există nici un motiv să se conteste declarația Moscovei... *Uniunea Sovietică a luat-o înainte*“. Ziarul critică încercările secretarului de stat al S.U.A., Dulles, la conferința de presă din 27 august, de a diminua importanța acestei realizări a U.R.S.S. Declarația lui Dulles este „foarte neconvingătoare“, arată ziarul.

Trebuie subliniat că ziarele „New York Times“, „New York Herald Tribune“ și altele trec sub tăcere acel pasaj al Comunicatului Agenției TASS în care se spune că „guvernul sovietic va continua să insiste asupra realizării unui acord cu privire la încetarea experiențelor și interzicerea armei atomice, cu privire la problema dezarmării în ansamblu, în a cărei rezolvare pozitivă sînt interesate toate popoarele lumii“.

„Un comunicat de importanță istorică“

LONDRA 29 (Agerpres).— Ziarele londoneze din 28 august comentează pe larg Comunicatul Agenției TASS cu privire la efectuarea cu succes de către Uniunea Sovietică a experimentării rachetei balistice intercontinentale. Majoritatea documentelor recunosc importanța uriașă a acestei noi realizări a științei și tehnicii sovietice și subliniază că în acest domeniu Uniunea Sovietică a depășit cu mult Statele Unite ale Americii.

Arătînd că acest succes întărește considerabil puterea Uniunii Sovietice, autorul articolului redacțional al ziarului „News Chronicle“ subliniază „Revoluția produsă în raportul de forțe în lume“. După părerea lui, guvernul de la Washington ca și guvernul din Londra, „trebuie să și întemeieze politica pe premiza că Uniunea Sovietică merge înainte...“. Autorul ajunge la concluzia că sporirea puterii U.R.S.S. va contribui la slăbirea încordării internaționale și sfătuiește Anglia să-și revizuiască politica pornind de la perspectivele unei întreceri pașnice.

Încercînd să ascundă confuzia provocată de știrea despre experimentarea cu succes a rachetei în Uniunea Sovietică, unii observatori caută să minimalizeze însemnătatea Comunicatului Agenției Tass, exprimîndu-și chiar îndoieli în această privință. Îndeosebi, comentatorul militar al ziarului „Times“, nedispunînd după cum se vede de date necesare pentru aceasta, se lansează în raționamente teoretice susținînd că racheta nu poate nimeri exact ținta propusă.

Comentatorul ziarului „Daily Express“ este însă de altă părere.

El consideră că realizarea de către Uniunea Sovietică a rachetei intercontinentale reprezintă o urmare logică a dezvoltării științei în U.R.S.S. care a depășit multe țări mari din occident.

Ziarul „Daily Worker“ scrie într-un articol redacțional că comunicatul agenției TASS are o importanță istorică. El trebuie să aducă la realitate pe inspiratorii cursei înarmărilor nucleare.

Dezarmarea — singura cale rezonabilă

ROMA 29 (Agerpres). — TASS transmite : Majoritatea ziarelor din Roma consacră ample comentarii comunicatului agenției TASS.

Ziarul „Paese“ cheamă puterile occidentale să încheie un acord cu Uniunea Sovietică în problema dezarmării. „În fața blocului occidental, scrie ziarul, se pun acum două alternative : sau tratative cu U.R.S.S. cu privire la dezarmare sau încercarea de a o ajunge din urmă în privința armamentului militar“. *„După părerea noastră, scrie în continuare ziarul, cea din urmă alternativă este o chestiune fără speranțe. Astfel că rămîne una singură — ACORDUL“.*

A crescut necesitatea reducerii înarmărilor

TOKIO 29 (Agerpres). — Comunicatul agenției TASS cu privire la experimentarea cu succes în Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale a stîrnit numeroase ecouri în Japonia. Ziarele publică pe primele pagini sub titluri mari comunicatul cu privire la aceste experiențe. Numeroase ziare principale au publicat articolele lor de fond în care subliniază importanța noii realizări a Uniunii Sovietice.

Comentatorul postului de radio din Tokio, Kadzuo Ogava, *comentînd comunicatul TASS, subliniază că în urma experimentării cu succes de către Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale, a crescut necesitatea reducerii înarmărilor.*

„Avantgarde“ confiscat

PARIS 29 (Agerpres). — Din ordinul prefectului de poliție din departamentul Sena a fost confiscat numărul din 27 august al revistei „Avantgarde“, organ al Uniunii Tineretului Comunist din Franța. Biroul național al Uniunii a publicat o declarație în care se spune printre altele :

„Cu toate că nu s-a dat nici o explicație în legătură cu confiscarea revistei, este absolut limpede că lupta pe care această publicație o duce pentru pace în Algeria stînjenește actualul guvern“.

Marea sărbătoare populară de la Plevna

PLEVNA 29 (de la corespondentul special Agerpres). — Joi dimineața locuitorii Plevnei s-au adunat în piața din fața mauzoleului ridicat în memoria eroilor războiului din 1877—1878 pentru a participa la marele miting și parada militară organizată în cinstea aniversării a 80 de ani a luptelor pentru eliberarea de sub jugul otoman.

Pentru sărbătorirea datei memorabile locuitorii Plevnei au arborat sute de drapele sovietice, romînești și bulgare.

Alături de locuitorii Plevnei pentru a lua parte la această sărbătoare au venit și numeroși oaspeți din Uniunea Sovietică și R.P. Romînă.

SAVA DÎLBOKOV, prim secretar al Comitetului regional Pleven al P.C.B., a salutat pe oaspeții veniți la miting.

A luat apoi cuvîntul ȚOLA DRAGOICEVA care, vorbind despre împlinirea a 80 de ani de la luptele de lingă Plevna și Grivița, a subliniat prietenia frățească dintre popoarele bulgar, rus și romîn, prietenie de veacuri și întărită în luptele duse împreună în războiul de la 1877—1878.

Au luat apoi cuvîntul general-locotenent VLADIMIR MAKAROVICI LAIOK, din partea delegației sovietice, și general-locotenent AL. PARASCHIV, din partea delegației romîne.

Astăzi Rominia și Bulgaria, a declarat generalul-locotenent *Al. Paraschiv*, sînt membri activi ai familiei țărilor marelui lagăr al socialismului și al păcii în frunte cu marea Uniune Sovietică. Țările noastre sînt astăzi mult mai unite decît în trecut.

Un grup de tineri au înmînat apoi delegațiilor sovietică și romînă mesaje din partea locuitorilor orașului Plevna.

Participanții la miting au adoptat telegrame de salut adresate Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S., Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne și C.C. al P.M.R., Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria și C.C. al P.C.B.

Mitingul a luat apoi sfîrșit. În semn de salut pentru marea sărbătoare au răsunat 21 de salve de artilerie. A urmat o paradă militară. La paradă a luat parte și o companie militară cu drapel, care a reprezentat armata romînă la festivitate.

A avut loc apoi solemnitatea depunerii de coroane de flori la Mauzoleul Eroilor din războiul din 1877—1878.

Membrii delegațiilor romînă și sovietică au vizitat apoi Muzeul Eliberării Plevnei de sub jugul turcesc și expoziția deschisă recent, în care este oglindită participarea poporului romîn în războiul de eliberare a Bulgariei. În curtea muzeului a avut loc festivitatea dezvelirii busturilor-monument ale generalului Cerchez și căpitanului Mărăcineanu, eroi romîni ai războiului din 1877-1878.

Cu aceasta festivitățile au luat sfîrșit. Sărbătoarea de la Plevna a fost o demonstrație emoționantă a prieteniei frățești dintre popoarele bulgar, sovietic și romîn.

După-amiază și seara la Plevna au avut loc mari serbări populare.

Despre stadiul pregătirilor pentru Olimpiada din 1960

Luigi Pintor
corespondentul „Scînteii tineretului“ la Roma

Comitetul Olimpic Italian se preocupă de pe acum de pregătirea instalațiilor tehnice care vor trebui să găzduiască în 1960 întrecerile sportive din cadrul Olimpiadei de la Roma. Astfel este pe cale de a fi terminat „Palatul Sportului“, unde vor avea loc galele de box, atletică grea, gimnastică și baschet și care va avea o capacitate de 8.000 persoane. În același timp au început lucrările de reconstruire a vechiului stadion de fotbal, prevăzut pentru a cuprinde 50.000 de locuri, se pregătește terenul unde se va construi stadionul nautic care va cuprinde o piscină pentru întrecerile de înot de 50 m. lungime, 25 lățime și 2 adîncime, un bazin pentru sărituri de 18 m. lungime, 18 m. lățime și 5 m. adîncime și un bazin de 25 m. pentru antrenamente.

Nesoluționată pînă acum este însă problema canotajului.

La timpul său, Comitetul Olimpic hotărîse ca concursurile de canotaj să aibă loc pe lacul Albano (cunoscut și sub numele de Castelgandolfo unde își are Papa reședința de vară) cu condiția ca autoritățile să construiască străzile de acces a căror valoare se ridică la suma de 2 miliarde lire. Această decizie a Comitetului Olimpic care a fost comunicată și C.I.O. (Comitetul Olimpic Internațional) pare a nu fi străină și de influența Vaticanului interesat pentru a face reclamă reședinței papale. Puțin timp după aceasta însă, autoritățile locale din Sabaudia au cerut Comitetului Olimpic să organizeze concursurile de canotaj pe lacul Paolo situat la circa 85 km. de Roma.

Atît soluția „lacului Albano“ cît și cea a „lacului Paolo“ au laturile lor pozitive și negative. Lacul Albano, a cărui poziție și frumusețe nu pot fi negate, prezintă totuși inconvenientul că este aproape în permanență bătut de vînt ceea ce îngreunează, fără îndoială concursurile.

Soluția „lacului Paolo“ contravine principiului de a concentra pe cît posibil întrecerile olimpice la Roma (numai probele de vele se vor ține la Napoli) însă oferă avantajul cheltuielilor mici ce trebuie făcute pentru amenajarea pistelor și apa care este foarte liniștită ceea ce ușurează desfășurarea probelor.

În acest „război al lacurilor“, în spatele căruia operează puternice interese financiare particulare, s-a ivit acum o a treia posibilitate: construirea unui bazin artificial pe fluviul Tevere.

Așa dar sediul Olimpiadei de canotaj rămîne la alegerea guvernului care trebuie să aloce și fondurile respective. Pînă acum însă, nici guvernul și nici municipalitatea din Roma n-au făcut nimic pentru Olimpiadă. Guvernul n-a alocat nici măcar o singură liră. mărginindu-se doar să numească o comisie care pînă azi s-a întrunit o singură dată.

Ar trebui spus că acestea sînt lucruri importante care nu pot fi luate în derîdere. Pentru descongestionarea traficului la sfîrșitul manifestațiilor sportive s-a prevăzut construirea unei „străzi olimpice“ care, plecînd de la Stadionul Olimpic, trebuie să ajungă la Palatul Sportului și la Velodrom. Aceasta este o construcție foarte necesară. Pînă acum însă ea figurează doar ca proiect.

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

PARIS. La 28 august a avut loc la Casa metalurgiștilor din Paris o adunare a comuniștilor din regiunea Paris. Pe ordinea de zi a figurat problema „Măsurile financiare ale guvernului și lupta pentru satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii și pentru pace în Algeria“.

SOFIA. După cum transmite agenția A.T.B., la 28 august a fost dat publicității la Sofia comunicatul cu privire la tratativele între delegațiile Partidului Comunist Bulgar și Partidului Muncii din Elveția, care au avut loc la Sofia în zilele de 19 și 20 august 1957.

TIRANA. Ziarele publică textul declarației comune privitoare la tratativele care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Albania și Republicii Populare Mongole între 23 și 27 august 1957, la Tirana.

COPENHAGA. La 26 august s-a deschis la Copenhaga Congresul societății europene de hematologie. La lucrările conferinței participă și o delegație de oameni de știință din R.P.R. formată din prof. dr. S. Iagnov, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. dr. C. Nicolau, directorul Institutului de hematologie din București și col. dr. N. Urziceanu.

PARIS. Într-un comunicat al organizației poujadiste „Uniunea și fraternitatea franceză“ se anunță că generalul Charles de Gaulle a avut miercuri după-amiază o întrevedere cu Pierre Poujade, președintele național al organizației.

La închiderea ediției

În subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 august reprezentanții Statelor Unite, Angliei, Franței și Canadei au prezentat spre examinare subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare „Documentul de lucru“ în problema măsurilor parțiale în domeniul dezarmării. Acest document voluminos cuprinde toate propunerile puterilor occidentale pe care le-au prezentat la date diferite subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Propunerile puterilor occidentale cu privire la măsurile de dezarmare parțială prevăd în prima etapă reducerea forțelor armate ale S.U.A. și Uniunii Sovietice la nivelul de 2,5 milioane oameni, iar ale Angliei și Franței la nivelul de 750.000 oameni. Puterile occidentale continuă să condiționeze reducerea ulterioară a forțelor armate la 2,1 milioane și apoi la 1,7 milioane pentru Uniunea Sovietică și Statele Unite, la 700.000, iar apoi la 650.000 pentru Anglia și Franța, de realizarea unui „progres în rezolvarea problemelor politice“.

Puterile occidentale continuă să ocolească problema reducerii cheltuielilor militare, substituind-o prin culegerea de informații „cu privire la bugetele și cheltuielile militare“.

Ca și în trecut puterile occidentale insistă ca încetarea experiențelor cu arma nucleară să înceapă numai atunci cînd „va intra în vigoare“ acordul cu privire la măsurile parțiale de dezarmare, deși, după cum se știe, în cadrul subcomitetului încă nu s-a ajuns la o înțelegere asupra tuturor problemelor acestui acord parțial.

Refuzînd să interzică folosirea armei nucleare, puterile occidentale consideră problema încetării producției materialelor fisionabile ca o măsură izolată, fără interzicerea armei atomice, fără scoaterea ei din armamentele statelor.

Propunerile puterilor occidentale în problema preîntîmpinării unui atac prin surprindere cu ajutorul fotografierii din avion se reduc de fapt la asigurarea de mijloace pentru culegerea de informații cu caracter de spionaj. Propunînd să se deschidă pentru inspecție teritoriul Uniunii Sovietice și al Statelor Unite, puterile occidentale lasă în afara inspecției bazele militare ale Statelor Unite de pe teritoriile străine, unde, după cum se știe, sînt concentrate însemnate forțe militare și care pot fi folosite pentru organizarea unui atac prin surprindere.

Prezentînd așa dar vechile lor propuneri, care nu înlătură cîtuși de puțin dificultățile în calea unui acord cu privire la dezarmare, puterile occidentale au inclus la 29 august în ansamblul acestor măsuri încă o propunere. În „documentul de lucru“ se propune încheierea unei convenții cu privire la crearea unui „comitet tehnic pentru studierea unui sistem de inspecție, care să poată garanta că lansarea de obiecte prin spațiul cosmic se va face exclusiv în scopuri pașnice și științifice“.

Puterile occidentale trebuie să admită atenuarea încordării internaționale

COMENTARIUL zilei

Se poate afirma cu certitudine că nu multe au fost momentele în care problema dezarmării a preocupat într-o asemenea măsură opinia publică internațională, așa cum ea se impune astăzi atenției noastre. Expunînd tot complexul problemelor, adevărul asupra mașinațiilor puterilor occidentale care țin în loc lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, declarația guvernului sovietic, publicată ieri în ziarele noastre, constituie un document important, un pas extrem de serios.

Se știe că, la adăpostul unor neadevăruri, precum că tratativele de la Londra s-ar desfășura normal, cercuri interesate din apus duc o politică perfidă de duplicitate. Or, recenta declarație a guvernului sovietic aruncă o lumină reală asupra stadiului în care se află lucrările subliniind că în cele cinci luni *„subcomitetul n-a făcut nici un singur pas în rezolvarea sarcinilor care-i stau în față“*.

Declarația guvernului sovietic arată cu o mare putere de convingere cum, ocolind cu grijă răspunsuri clare și precise la repetatele propuneri sovietice, puterile occidentale n-au făcut decît să-și mascheze pregătirile militare prin discuții sterile despre dezarmare.

Guvernul U.R.S.S. a prezentat încă la începutul lucrărilor subcomitetului un program larg de dezarmare în care se punea accentul cuvenit și asupra instituirii unui sistem de control internațional. La timpul potrivit presa străină a relevat just că propunerile Uniunii Sovietice țin seama de poziția puterilor occidentale. Dar, cînd toată lumea se aștepta ca asemenea propuneri rezonabile să fie adoptate, reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței și Canadei în subcomitet, s-au arătat că nu sînt dispuși pentru o rezolvare radicală a problemei declarînd de data aceasta că le-ar conveni tratative pentru realizarea unui acord asupra unor măsuri parțiale.

Se înțelege că, în dorința arzătoare de a scăpa omenirea de primejdia unui nou război, guvernul sovietic, deși continuă să fie adeptul rezolvării problemei dezarmării în ansamblul ei, a făcut la 30 aprilie propuneri noi. În ele se prevedea obligația solemnă de a se renunța la folosirea în scopuri militare a armelor atomice și cu hidrogen, prevăzîndu-se scoaterea acestei probleme din chestiunea generală a dezarmării. Dar s-au găsit și de data aceasta tot felul de pretexte pentru ca puterile occidentale să continue cu atitudinea lor negativă legînd înfăptuirea propunerii sovietice de alte măsuri în domeniul dezarmării. Și culmea, rezolvarea unor asemenea măsuri este împiedicată tot de către puterile occidentale. Este de asemenea cunoscut că guvernul sovietic a propus încetarea imediată și necondiționată pe timp de 2—3 ani a experiențelor cu arma nucleară cu care puterile occidentale n-au fost de acord.

Iată deci cum, în mod voit și iresponsabil, reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței și Canadei pun bețe în roate rezolvării problemei dezarmării.

Presa occidentală n-a făcut economie de cerneală și de cuvinte cînd a fost vorba de ridicat osanale vechilor propuneri occidentale prezentîndu-le ca „epocale“, „istorice“ ș.a.m.d. Opiniei publice îi este însă cunoscut că de multă vreme guvernele puterilor occidentale leagă realizarea unui acord în problemele dezarmării de o sumedenie de condiții, tocmai pentru a nu se putea face nici un pas în rezolvarea acestei probleme. Referindu-se amănunțit și temeinic la aceste propuneri, recenta declarație a guvernului sovietic relevă faptul că puterile occidentale nici nu vor să audă măcar de interzicerea armelor nucleare.

Conștient de urmările pe care le-ar avea asupra omenirii un al treilea război mondial guvernul sovietic adresează din nou prin declarația susamintită o chemare serioasă puterilor occidentale pentru a se ajunge la un acord.

I. BODEA

Știri ÎNSEMNĂRI comentarii

Despre lucruri uzate

Cismarul imperial a făcut o revelație sguduitoare : Hirohito are numai trei perechi de încălțări. Prințul Yaschi trebuie să se mulțumească doar cu botinele uzate ale fratelui său mai mare, Akihito. Prințesa Suga, care din cochetărie a vrut să poarte o pereche de pantofi roșii, a fost refuzată de imperiala sa mamă.

Aceste destăinuiri intime lasă loc unei mici broderii politico-fanteziste.

Nu știu exact ce se întîmplă în țara cireșilor înfloriți. S-ar putea să bată și pe acolo vînt neprielnic monarhiei. S-ar putea zic, ca banii de buzunar să se fi împuținat și atunci împăratul și curtea să fie siliți la economii.

S-ar putea să nu se fi întîmplat așa. S-ar putea ca împăratul, măcar odată în viață, să fie realist și să zărească dincolo de orizont, apărînd nori negri pentru curtea imperială. Văzînd că mai peste tot în lume asta, mai devreme sau mai tîrziu, monarhiile sînt date peste bord, să se fi gîndit la vremurile grele ce-i așteaptă. Și atunci puțin exercițiu pentru a face față greutăților vieții nu strică. Cine știe ce poate rezerva viitorul unor instituții uzate și reprezentanților ei ?

Sau poate nu e vorba nici de una nici de alta, ci de o simplă meschinărie sau de un truc menit să arunce praf în ochii mulțimii, și de ce nu, să trezească simpatie. Dacă nu costă mult, dacă prinții poartă pe rînd papucii în ordinea vîrstei, pînă ajung gioarse, dacă prințesa nu-și îngăduie nici măcar capriciul unei gheișe, dacă și cu hainele, mobilele și celelalte articole de uz imperial se întîmplă același lucru, de ce nu s-ar menține monarhia pînă în vecii vecilor ?

Și parcă din toate aceste supoziții tot aceea cu reclama mi se pare cea mai veridică.

Împăratul Japoniei nu trece printre cei mai săraci monarhi. Ba dimpotrivă. Capitalul american a călcat puțin cutele șifonate ale prestigiului imperial, adăugînd și venituri visteriei personale. Se pare că povestea asta cu papucii e un soi de reclamă. În definitiv dacă o vedetă de cinema își face reclamă anunțînd ba că e bătută crunt de bărbat, ba că are picioarele cele mai scumpe, ba lăudîndu-se cu lipsa unor cunoștințe ce ar face să roșească un elev mediocru de curs primar, de ce Hirohito, pentru menținerea mitului imperial și mai ales pentru a convinge poporul că monarhia e departe de a fi costisitoare, n-ar folosi acest truc ieftin, dar cel puțin demn. Dacă împăratul recurge la astfel de machiavelicuri, se pare că ceva nu e în regulă pentru monarhia japoneză. Poate bate vîntul care a trecut și prin Europa.

Robot... compozitor

Se pare că unii din cei mai cunoscuți compozitori de muzică ușoară din Statele Unite ale Americii sînt aproape de colaps nervos. Și vina este a lor! Cine i-a pus să facă șlagăre și să nu studieze mai curînd matematica; Vina este deci exclusiv a lor. Căci iată că matematicienii Martin L. Klein și Douglas Bolitho au cîștigat cursa. Un creier electronic pus la punct de ei — Berta cu clape — a „compus“ în prima oră de încercare a „capacității“ sale componistice... 4000 de melodii de muzică ușoară. După părerea experților, aceste producții muzicale, din punct de vedere calitativ, nu se deosebesc cu nimic de cele ale compozitorilor în... carne și oase. Mai lipsește doar textul cîntecelor.

Dar puteți fi siguri : robotul compozitor are cel puțin tot atîtea idei bune ca și autorii de texte.

Politica sobolului

Ne era o teamă cumplită că la viitoarele exploatări petrolifere din Sahara trusturile americane nu vor avea și ele parte măcar de cîteva sute de sonde. Pînă acum zonele împărțite între diferite societăți, în special franceze, nu beneficiau de prezența americanilor. O veste recentă spulberă însă neliniștea. „Standard Oil Of New Jersey“, Standard Oil of California“ și „Texas Co“ au reușit, cu modestia ce le caracterizează să cadă la învoială cu trusturile franceze. Deocamdată e vorba doar de împărțirea — juma-juma — a terenurilor petrolifere pe un mic teritoriu de 27 milioane de hectare. Deci un concubinaj monopolist franco-american. Au fost unii circotași care s-au opus concubinajului invocînd argumentul în virtutea căruia istoria ar fi demonstrat că acolo unde trusturile petrolifere americane au pus un deget n-a trecut multă vreme pînă și-au ridicat și casă. Dar astea sînt doar bîrfeli. În fapt nu e vorba decît de o prietenoasă afacere tratată „à la americaine“.

Libertatea de a muri de foame

După cum arată revista „Reynolds News“ regizorul englez Gordon Craig, una dintre cele mai de seamă personalități ale teatrului britanic din perioada dinaintea primului război mondial, trăiește în momentul de față în „condiții care pot fi descrise ca de mizerie“, undeva în sudul Franței și a fost nevoit să-și vîndă, pentru a putea trăi, colecția de manuscrise, cărți de teatru și amintiri și documente în legătură cu activitatea sa. *„Gordon Craig — scrie „Reynolds News“ — omul care acum 50 de ani a revoluționat concepția despre teatru în Anglia, trăiește la 84 de ani într-o singură cameră într-o pensiune de familie, undeva în sudul Franței.* Colecția sa de documente teatrale, printre care se găsesc scrisori ce i-au fost adresate de actori și actrițe cu renume mondial, și pe care a strîns-o sub patul camerei în care locuiește, a fost acum vîndută în Franța...“

Cariera lui Speidel

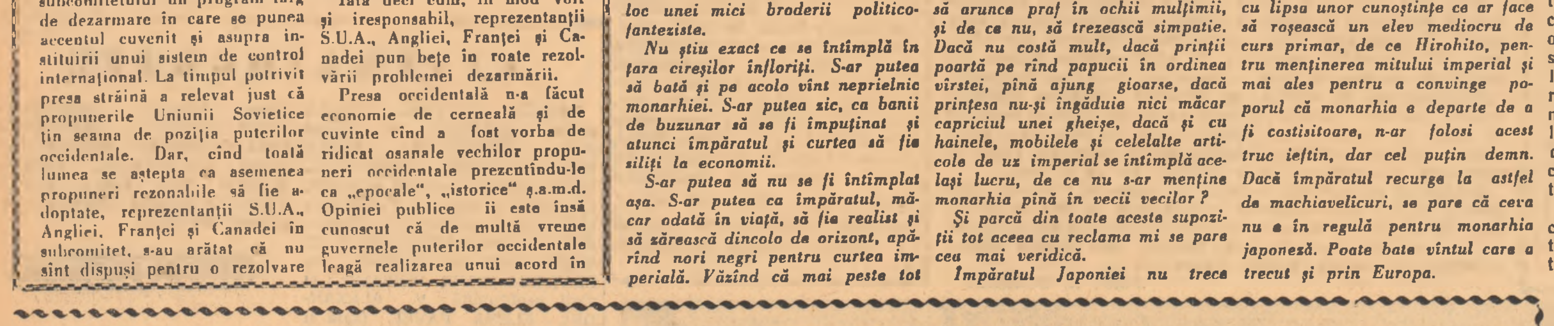

— Cum am devenit general al N.A.T.O. ?
— Eram căpitan sub Hitler și am servit cu înțelepciune Germania.

— Am dat semnalul pentru asasinarea ministrului francez Barthou și a unui rege.

— Am ordonat împușcarea mai întîi a 50, apoi a 100, apoi a unei mase de ostateci francezi.

— L-am trădat pe Rommel și am devenit șef al N.A.T.O.

— Acestea nu s-au petrecut în timpurile de la Weimar, dar Hitler a aranjat totul, iar Bonn-ul a făcut să cadă ultimele bariere.
(din „NEUES DEUTSCHLAND“)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii“. Tel. 7.60.10. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin“. STAS 3452 — 52